INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN

USUM REGIÆ SCHOLÆ

Weſtmonaſterienſis.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1682.
CUM PRIVILEGIO.

D. 3047. f. 30

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἰστειῶν συναγωγὸς πυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

30 BODLEIAN 7 1897 LIBRARY

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græ-

arti arti

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστειῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶς, κ᾽ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

BODLEIAN
18·7·1897
LIBRARY

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra-

arti arti

Vocales longa, η, ω.

So called because they be long in standing of a Verse. ⏑ – – ⏑ –

Breues, ε, ο. so called bec: yy be short in standing of a verse.

Ambiguæ, α, ι, υ.

So called because they be either long nor short by nature but sometimes long & sometimes short.

Mutabiles, α, ε, ο.

So called because they be ~~not~~ changed in ye augments of Verbs.

Immutabiles, η, ι, υ, ω.

So called because they be not changed in ye augments of Verbs.

Præpositiuæ, α, ε, η, ο, ω.

So called because they be set before others in ye making up of Diphthongs.

Subiunctiuæ. ι, υ.

~~So~~ called because they be ~~not~~ ~~changed in~~ set after ~~after~~ others in ye making up of Diphthongs.

A Diphthong is w 2 vowels are sounded together in one syllable.

Græcorum Literæ.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	b
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλόν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ʒ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρόν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς ϲ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ϯ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλόν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	Omega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, φωνήεντα, a, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Institutio Græca

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, ἴδιαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῳ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles. αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υι.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices : mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres : acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ : Circumflexus in ultimâ & penultimâ. Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in quâ nullus est accentus.

Omnis

Dipthongs are divided 2 way's in generall into proper and improper, mutable and immutable.

Propria, αι, ει, οι, υι.

So called because they be made vp of propositive & subjunctive vowells expressed in ye line. & Impropria, α, η, ω, ηυ, ψ, ωυ, So called because they be not made vp of propositive & subjunctive vowells expressed in ye line but written punctulo subjecto.

Mutabiles, αι, αυ, οι.

So called because they be changed in ye augments of verbs. Immutabiles, ει, οι, υι. So called because they be not changed in augments of verbs. &

There are 17 consonants whereof 9 are Mutes, & 7 half vowells, & ι & ϝ is neither mute nor half vowell, but a letter of its own proper use & sound wch is ϝ.

Mutæ { π, β, φ, / κ, γ, χ, / τ, δ, θ, }

So called bec: yy are of small sound in expressing y^r^ value. They be distinguished in Tenues Medias & Aspiratas. Tenues π κ τ, so called bec: least breath is required in pronounting y^r^ value. Medias β, γ, δ, So called because less breath is required in pronouncing y^r^ value. Aspiratas. φ, χ, θ. So called bec: most breath is required in pronouncing y^r^ value.

Semivowales ȝ ȝ χ or so called because
they seem almost to sound of themselves ye
forme of a vowell. Duplices. ȝ ȝ ȝ χ. &
so called bot: in verse yy do make long ye
precedent vowell as if it were 2i.
Liquida. χ, μ, ν, ȝ. so called bot: after mutes
yy do allways lose ye value of a consonant making
ye precedent vowell common.

Accents are 3, an Acute, a grave & a circumflex
An Acute claims ye last syllable ye Last but one
& a last but 2. a Circumflex ye last but if
yt it be in ye last but 2 by reason of syllabical
adjunctions as ὄι κα δε= A grave is only expressed
in ye last syllable, but is understood in every syllable
in wch ye third is no accent. ▬▬

Every Acute in ye End of a word (if it be in ye beginning
or middle of a sentence) is changed into a grave
or (rarely) ye interrogative. [There are 2 spirits, a lenis or
Asper, a lenis is marked thus ʃ] an asper wch [ ]. Every vowel
word begining wth a vowel or diphthong wl take a lenis
or h ye over ye first syllable. All words beginning, υ, or ρ are
aspirated, but ye letter ρ bot doubled in ye middle
of a word yt wch taketh a lenis, ye 2d an asper. Apostrophe
is ye note of casting away a vowel by reason of
a vowell following in ye next word thus. [ ]

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἐῤῥάσθω vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem ad hunc modum [᾽]. Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο. diphthongi αι, οι, ut καθ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si α, ι, οι, sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus πτώσεις, sunt quinque, Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Femininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν,	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁς, ἑ, ῷ, ὅν,	ὼ, οἶν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὕς,
Fœm. ἥ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ἁ, αἶν,	αἱ, ὧν, αἷς, ἅς,
Neut. ὃ, ἑ, ᾧ, ὅ.	ὼ, οἶν.	ἁ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁποῖος, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chrysès: sed ὁ κλέπτης, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσου.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾳ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κλέπτης, Judex. Gen. τοῦ κλέπτου, Dat. τῷ κλέπτῃ, Acc. τὸν κλέπτην, Voc. ὦ κλέπτα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κλέπτᾳ, Gen. Dat. τοῖν κλεπταῖν.

Plur.

Declinatio prima

There are 10 declensions, 5 simple nouns &
5 contracts, ye 1st are parisyllabicks, (b) not
encreasing in ye gen: case, yse last imparisillab
-icks (viz) do increase in ye gen: case, hence ab
declensions of contracts do arise.
All nouns ending in as and ns not encreasing
ing in ye gen: case, are of ye 1st declension & Mas
gen: ob ς xi ης. Λησις, ews is of ye comon of 2 asson
would have it.

λησης, αλεια, piracy q λαω, labeo.
Αινεας αινειν laudo.
Χρυσης, apollinis sacerdos.

Κειλης α χρυσωιδιο.

Every gen: case ~~sing:~~ plurall ends allways in ων: but is circumflexed in ye last syllable in ye 1st or 2d declension.

Dat: case sing: of ye 4th declension hath ι allways written under it to wit α, η, ω, punctulo, subiecto.

Some nouns in ας being declined doritally in ye gen: case in α.

The voc. is allways attically ye same wth ye nom: often used poetically for ye nom:

Nouns ending in της, & nouns gentily also poetically all nouns in της, & nouns compounded of πους ὢν μέλας ὢν & ἄρσην in ye voc: case in α short.

Declinatio secunda.

All greek nouns ye ending in ος, ον, ον, not increasing in ye gen: case are of ye 2d declension & form gender.

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda doclinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in τις, ut μητίετις consiliarius, Gentilia, ut Σκύθης Scytha, Poëtica in πις, ut κυνώπις impudens, Composita à πωλῶ vendo, μέτρῶ metior, τείρω tero. formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. τὰς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, εα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθήνεα, Ναυσικάα, μνέα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρῃφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον, ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

All words of ye 2d declension yt end in ος, ον. ους, ως, ων. pure make ye gen: case as ye 1st dat in ᾳ; so likewise do ye 3 nouns. Ἀθηνᾶ, Νικηφόρος, μοῦσα.

Tertia declinatio

all nouns not encreasing in ye gen: case end in ος in ων are of ye masc: gend: fem: commune of 2 gend: & all ending in ον are of ye neuter gend of ye 3d decl: of simple nouns.

Yet learn also yt ye greatest some nouns of ye 3d ending in ωος, εως, εον, ως are called ὁλοπαθῆς but yt are contracted in every case, as νοῦς, νοῦ &c.

Quarta Dorlinabic,

All nouns ending in ws not increasing
in ÿ gen: cas & are of ÿ mas: fem: and
common of 2 genders & all ending
in wr of ÿe neut: & of ÿe 4th declension
of simple nouns.
It is called Attironum propria lor:
it was cheifest in use amongst ÿe Att
icks, whose costome was to chang ÿe
last vowell of ÿ3 Dorlen: into ω as
Μεισθος attico Μισθως.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. N. A. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plur. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sin. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι. νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι *pro* παρθένῳ, ἄστρασι *pro* ἄστροις, σάκκασι *pro* σάκκοις: *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔει *pro* ἔειον, *lana*: *& nonnullis* φι *& φιν adjungitur, ut* στράτοφι *pro* στρατῷ, *exercitus.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus: τὸ ἐύγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μελέλεως, Gen. τοῦ μελέλεω, Dat. τῷ μελέλεῳ, Acc. τὸν μελέλεων, Voc. ὦ μελέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μελέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μελέλεων, Voc. ὦ μελέλεω.
Plur. Nom. οἱ μελέλεῳ, Gen. τῶν μελέλεων, Dat. τοῖς μελέλεφς, Acc. τοὺς μελέλεως, Voc. ὦ μελέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεφς, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, *Athos mons,* ἕως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos insula,* κῶς, κῶ, *Cos insula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex Accusativo removerunt, ut* αἰσήρω *pro* αἰσήρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in* ως, *neutrius generis,* τὸ κρέως *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πατὴν, Gen. τοῦ πατῆνος, Dat. τῷ πατῆνι, Acc. τὸν πατῆνα, Voc. ὦ πατὴν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πατῆνε, Gen. & Dat. τοῖν πατήνοιν, Voc. ὦ πατῆνε.
Plur. Nom. οἱ πατῆνες, Gen. τῶν πατήνων, Dat. τοῖς πατῆσι, Acc. τοὺς πατῆνας, Voc. ὦ πατῆνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Λαγὼς ex λα vadd et ῶς auris, quia
magne nos habet auros.
Ἀμφὶ ab α privat: particula et
πέας sensitiv.

Quinta declinatio.

All nouns ending in α, ι, υ, ω, ν, ς, σ, ξ, ψ,
encreasing in ης gen: case ῶ yy are not
contracted in any case are so to be of ye
fifth declension of imparisyllabicks.
Τιτὰν, coli ar terræ filius a τίω is
ultio. —
Σῶμα, quasi σῶος or σῖμα Janus
a sanguis.

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & ω, ut ὁ ὄφις serpens, ☥ ὄφιν· ὁ βόστρυς racemus, ☥ βόστρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, ☥ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς Advena, ☥ νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & ους formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εντ in genitivo, & adjectiva in ων & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χὴν ἡ τέρην, ὦ τέρεν tener; ὁ χαείεις gratiosus, ὦ χαείεν & ὦ χαείεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater. ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δαέρ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς & υς abjiciunt σ, ut βασιλδς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς. & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii ποῦ ubi, & ὀδοῦ obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βόστρυς, botrus, ὦ βόστρυ, ὄφις serpens ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam pollysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀσκάλαφων, ὦ Ἀσκάλαφον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψ· βασιλεύς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόρακι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εασι· ut ἥρως, ἥρωσι, & ἡρώεσι, heros: ἔπος, ἐπέεσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι· μελεδὼν, cura, μελεδονόφι· sunt que indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, ἀΐας pro ἀΐαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; παλαίχοιτι pro παλαιχοίτιδι, uxori; πῷ ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὸ ἱδρῷ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσι ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εως, urbs.
ω. ἡ Λητώ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιάν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
ων. ὁ Ἕλλην, ηνος, Græcus.
ὁ ποιμήν, ένος, pastor.
ιν. ἡ ἀκτίν, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπτον, οντος, verberans.

ων. τὸ

υγ. τὸ δίπυγον, ου ⊖, bipes.
τὸ τυπτῦν, ῦντ ⊖, verberaturum.
υν. ὁ πύργυν, υν ⊖, turris.
τὸ ζεύγνυμι, γνύς, jungens.
ων. ὁ κλών, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδών, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντ ⊖, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακ ⊖, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ ⊖, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγ ⊖, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πλέυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ιερὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σκὼρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἄνδρος & ἀνδρὸς, vir.
ωρ. τὸ ἦτορ, ορ ⊖, cor.
υρ. ὁ κὴ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ ⊖, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
ως. ἡ δαὶς, αἰτὸς, convivium.
κὴ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
υς, ἡ ναῦς vel νηῦς, ὰς vel πὸς, navis.
εις. ὁ κλεὶς, ειδὸς, pessen.
ὁ χαρίεις, εντ ⊖, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έως, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντ ⊖, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ενος, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ κὴ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, ους, murus.
τὸ τετυφὸς ότ ⊖, qui verberavit.
υς. ὁ κὴ ἡ βοῦς, ὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντ ⊖, placenta.
ὁ ὀδὼς, όντος, dens.
ὁ πούς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μὺς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εως, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζεύγνυς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἔλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ κὴ ἡ μακαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τειχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, feminini, & communis generis, ut ὁ Δημοδένης, ἡ Δημοδένης, ὁ ἡ Δημοδένης, triremis, ὁ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδένης, Gen. τοῦ Δημοδένους, Dat. τῷ Δημοδένει, ει, Acc. τὸν Δημοδένη, Voc. ὦ Δημοδένες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοδενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοδένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοδένεες, ης, Gen. τῶν Δημοδενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοδένεσι, Acc. τοὺς Δημοδένεας, ης, Voc. ὦ Δημοδένεες, ης.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχει, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual. Nom & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ ἡ τῆς ἀληθέος, ους, Dat. τῷ τῇ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τὸν τὴν ἀληθέα, η, τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τὰ τὼ ἀληθέε, η, Gen. & Dat. τοῖν τῖν τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, η.

Prima declinatio

All nouns contracts ending in ηs in ge nomi: case and of ge mas: fem: & common of 2 gends: & all ge end in as & os & os and of ge neutr gender & ild declension of contracts.

Secunda declinatio

All nouns contracts ending in is are of 4ª mas: & fem: gend: & all ending in i of ye neut: & of 4ª 2 declension of contracts.

Tertia declinatio

All nouns contracts ending in s, in ye nom: case are of ye mas: gend: & 4ª 3ª declension of contracts.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εἶς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἶς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εἶς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, in quibusdam casibus parasyllabicè inflectuntur: ut ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἑταῖρος, τοῦ ἑταίρους.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Secunda declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & feminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφεϊ, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφεε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφεε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπεϊ, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπεε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπεε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπιοι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ας, ut βασιλεύς rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λῆ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὼς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρως, κέρᾱος. Dat. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρι, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾱε, κέρᾱ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κερέοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέρᾱε, κέρᾱ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾱα, κέρᾱ, Gen. τῶν κεράτων, κερέων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρᾱα, κέρᾱ, Voc. ὦ κέρατα, κέρᾱα, κέρᾱ.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρως, κέρατος, κέρασι.

Quarta declinatio

All nouns contracts endinge in ως ω are of ye fem: gend: & of ye 5th declension & contracts

Latona filia Titanis, que a Jove compressa, et iram Junonis fugiens, in Insula Ortygia latuit, inde dicta Latona.

Quinta declinatio.

All nouns contracts endinge in ας ᾱ εας pure are of ye 5 declen: & contracts & mut. gend.

Κερας, α καρα caput, cujus est ornamentum

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος ſalvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χάλκεος æreus, à nominibus in εος.

3 ζωμόεις, ζωμοῦς, ζωμόεντος, ζωμοῦντος πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à παΐς, puer.

6 ὁ μωσῆς, Ϝμωσῆ· ὁ μωϋσῆς, Ϝμωϋσῆ ὁ μωσέως· ὁ μωϋσέως, μωϋσέως

7 ὁ δαΐφρων, δαΐφρον· ὁ δαΐφρονος, δαΐφρονος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδην, Oedipus. Item ὀστέον, os oſſis, ὀστοῦν, Gen. ου, ῳ, Dat. ῳ, ῷ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Subſtantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accuſativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐρινύες ἐρινῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ις, quæ contrahuntur in Nominat. Accuſ. & Voc. plur. in ις, ut Cŏes boves, βῶες, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum maſculina in Dat. ſingulari, Nominat. Accuſ. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἁδύς, ἁδέος, ἁδεῖ, ἁδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. ſingulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accuſ. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες μείζοις, μείζυς, Acc. μείζονας μείζοας, μείζυς, Voc. μείζονα. μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ra-
tione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, i
plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρε
μὸς remus, τὰ ἐρέ]μὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύ
κλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύ
χνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τ
νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, πρόχηλος collum
τὰ πρόχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plura
neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφ
currus, τὰ δίφρα· quibus addi potest, ὁ καὶ ἡ πάρ]αφ
τὰ πάρ]αφα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœmini
duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖ
ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civit
τὼ πόλιε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptota sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμ
  domus; βόφι pro βόσιμον, nutrimentum
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέ
  veneratio, ὄναρ somnium, δέπας pocul
  ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκας torp
  δῶς donum, &c.

Monoptoton tantùm unum est, ὦ πάν, ô ami
vel amici, ab ἔπος.

Diptota, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, πυὶ ὀδὶ
placentæ: ἄπα pro ἄπινα, quædam, Nomina
Accusat. plural.

Tripto

Heterodita, ab ἕτερος alius, et κλίσις casus aut inflectio.

Δεσμος, a δέω ligo

Ἔρετμος, ab ἐρέσσω, verto remigo

Ζυγός a ζεύγνυω, vel μι jungo

Λυχνος a λύω solvo, et νυξ nox

τραχηλος, a τραχυς asper et ἦλος, clavus quia ossa aspera sunt in illo.

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. ϝ ἀρνὸς, ϝ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ὸς, ut ὁ δονδὸς, baculus, Gen. ϝ δ, Dat. τῷ δ, Acc. τ̓ ων. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὀπτήμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter, decem habet rectos; Δεύς, Βδεύς, Ζεὺ, Ζεὺν, Ζῆς, Ζεὺς, Δῖς, Δεῦ, Δεὺν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὴρ, indeclinabile: κρᾶς, κρατὸς, κρᾶτος, κρατὸς, caput· ὁ υἱὸς, ϝ υἱῦ, ὁ υἱέως, ὁ υἷος, ϝ υἷος, υἱὸς, filius· ἡ ναῦς, νηὸς, navis, Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ, μάκαρος, μακάρεος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρεον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ. μάρτυρος, teſtis: ὁ σκοτος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρεω, Δάρεως, Δάρεος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & craſi

λᾶος· ὁ λάος, ἡ λάα, τὸ λάας, ἡ λάα· τὸ λᾶος, ἡ λάος· ὁ λάϊς, τὸ λάϊον, ὁ λᾶς, ἡ λάς· Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos: γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατα, Poet. δορὶ· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρυς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In* ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πηλέως, Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In* άδης, *cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In* ις *vel* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηρεύς, Νηρεΐδης· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In* ινη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ινη *vel* ώνη, *ut* Ἀσρέως, Ἀσρέτη, Ἀσρεσίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίνη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ιων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ἀχιλλείων.

Dimin-

Μωρίων, α μωρος stultus.
Λιθαξ, α λίθος lapis.
Νεανίσκος, α νεος, novus.
Ναυτίλος, α ναυς navis.
Κρηνις, α κρήνη fons.
Παιδίσκη, α παῖς puer.
Πολίχνη, α πόλις urbs.
Γνωμίδιον, α γνωμη sententia.
Πολίχνιον, α πόλις urbs.

f

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μειράκιον, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, μειράσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, sententiola;
- πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μυσικὸς, mulcus, a μῦσα.
- ιος, ut ἐρᾴνιος, cœlestis, ab ἐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος paternus à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut. ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ον, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο· ἄλλος, πηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- υς
- εις
- ους

formant fœmin.
- ια
- εσσα
- η

neutrum per
- υ
- εν
- ουν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολλὼ, πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολλέος, Dat. πολλέϊ. Plur. Nom. πολλέες, Ge. πολλέων, Dat. πολλέσι, Ac. πολλέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος· πάλας, πάλαινα, πάλαν, miser, Gen. πάλανος, παλαίνης, πάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσοι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πασαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata desinunt in ης, ις, υς, ως, ων & formant neutrum per ες, ι, υ, αν, εν, ον

ut
- ὁ ἢ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus.
- ὁ ἢ ἔυχαρις, τὸ ἔυχαρι, gratiosus.
- ὁ ἢ ἀδακρυς, τὸ ἀδάκρυ, sine lachrymis.
- ὁ ἢ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes.
- ὁ ἢ τέρην, τὸ τέρεν, tener.
- ὁ ἢ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic, ὁ ἢ τὶς, τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ τῆς τοῦ τινὸς, Dat. τῷ τῇ τῷ τινὶ, Acc. τὸν τὴν τὸ τινὰ, τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum ut ὁ ἢ τὸ μάκαρ felix, ὁ ἢ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car-

Cardinalia ſunt. εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodē modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδείς & μηδείς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο *omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.*

Plur. οἱ ἡ αἱ τρεῖς, ἡ τὰ τρία, Gen. τῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς ἡ τὰς τρεῖς, ἡ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ ἡ αἱ τέτταρες, ἡ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς ἡ τὰς τέτταρας, ἡ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι· χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, quotus, aptè reſpondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεταρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, milleſimus, δισχιλιοστὸς, bis milleſimus, &c. μυριοστὸς, decies milleſimus, δισμυριοστὸς vicies milleſimus, &c. Præterea ſunt nomina dialia, quæ dierum ſpatium ſignificant, ut τριταῖος, tertianus, τεταρταῖος, quartanus, &c. id eſt erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιϐ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.
ϡ 900.	͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & ſuperlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος. / ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη. / ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & ſuperlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentiſſimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, anguſtus.

Reliqua adjectiva comparantur per ότερος & ότατος,

ase

τος, ſed in ας per ἀντερος & ἀνατος· in υς ſæpe per ἰων & ισος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Poſitivus	Comparativus	Superlativus.

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modeſtus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- ης, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratioſus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religioſus.
- ους, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, ſimplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & ὐρείων, εὐρύταλος & εὐρύστος latus.

Comparatio irregularis.

Bonus
- ἀμείνων, melior.
- ἀρείων
- βελτίων vel βέλτερος
- κρείττων vel κρείσσων
- λωΐων vel λωΐτερος, λώων
- καλλίων
- φέρτερος

Ἀγαθὸς
Ἐσθλὸς
Καλὸς

- optimus.
- ἄριστος.
- βέλτιστος.
- κράτιστος.
- λῶστος.
- κάλλιστος.
- φέριστος & φέρταλος.

Malus
- κακότερος
- κακίων

Κακὸς
- χείρων
- χερείων

Pejor

- κάκιστος
- χείριστος

peſſimus.

Parvus
- μικρότερος
- μείων, minor.

Μικρὸς
- ἧττων, ἧσσων
- ἐλάττων, ἐλάσσων

- μικρόταλος, minimus.
- ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίσταθ, & nonnulla per έστερος & έσταθ, à poſitivis in ος.

Λάλος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέριστος, φέρειστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέραν ultra, περαίτερος, περαίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόσθεν, πρῶτος.
- Participium: { Ἐρρωμμένος robustus, ἐρρωμμένέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῶν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

ἐμαυτῆς, ἑαυτῆς, ὁ ἑαυτῆς, composita ab
ἐμῆς, σῆς, ἧς ἑαυτῆς.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σε, σοῖ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῶν, ὑμᾶς.

Ἑ sui.

Sing. Nom. caret. Gen. ἕ, οἷ vel ἑοῖ, ἑ, Dual. σφωέ, σφέ, σφωῖν, σφίν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	ὅδε, ἥδε, τόδε.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
ὑμῖτερος, ὑμετέρα, ὑμῖτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ τεὴ, σὸν τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἐὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. ὅδε, αὕτη, τόδε, Gen. τόδε, ταύτης, τόδε, Dat. τόδε, ταύτῃ, τόδε, Acc τόδε, ταύτην, τόδε.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τόδε, ταύτα, τόδε, Gen. & Dat. τόδοιν, ταύταιν, τόδοιν.

Plural. Nom. ὅδε, αἵδε, ταῦτα, Gen. τόδε, Dat. τόδε, ταύταις, τόδε, Acc. τόδε, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τ̃ δείνος & δεινάλος, τῷ δείνι & δεῖνα, τ̃ δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τ̃ δείνος, τῇ δείνι, τ̃ δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τ̃ δείνος, τῷ δείνι, τὸ δεῖνα

Verbum

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μτ, prior litera est Characteristica.

Sextæ ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. πέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ἁρμόζω, ἁρμόξω, & alia in ασω habent σω & ξω.

In

Barytona, a βαρὺς gravis τόνος q° a τείνω extendo: so called bec. they have a grave vñderstood in ye last syllable but one.

Characteristica, a χαραχτὴς character, q° a χαράσσω.

Τύπτω, unde formatur imperfectum modi indicativi vocis activa.

Τύπτω, unde futurum primum.

Τύπτω, τυχω, unde aoristus primus

In Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις.

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφαμεν, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτον·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισ.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυπεῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσ.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσ.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσ.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveri*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσ.

Mod

Τύπτω, χω, unde formatur præteritum.

Τύπτω, χω, φα, unde plusquamperfectum

Τύπτω unde aoristus secundus.

Τύπτω ἔτυπον unde futurum secundum.

Τύπτω, unde formatur præsens & imperfectum
modi imperativi.

Τύπτω χω, κα, unde aoristus primus.

Τύπτω, πον, unde aoristus secundus.

Τύπτω, χω, φα, unde præteritum & plusquam
perfectum

τύπτω, μαι. unde præsens et imperfectum indi
Optativi.

τύπτω, χω, φα, μμαι. unde perfectum et
plus quamperfectum.

τύπτω, χω. φω, μμαι, χαι, πται, θην, unde
Aoristus primus.

τύπτω, πον, πην, unde Aoristus secundus.

τύπτω, χω, φω, μμαι, χα, πται, θη,
θης, θη. θήσομαι. unde futurum primum.

τύπτω, πω, πην, πης, πη, πήσομαι,
unde futurum secundum.

τύπτω, χω, φω, μμαι, τετύπσομαι,
unde paulo post futurum.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſſimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberaviſſem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens & imperfectum, ἐὰν

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel*
D. τύπτητον, τύπτητον· *verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt σι tertiis perſonis ſingularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

Aoristus Primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψης, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus Secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος· *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

τύπτω, ψω, ετυπτα, unde aoristus primus.

τύπτω, πον, unde aoristus secundus.

τύπτω, ψω, φα, unde perfectum et plus=
= quamperfectum.

τύπτω, unde præsens et imperfectum modi infinitivi.
τύπτω, ψω, unde futurum primum ψω
τύπτω, unde aoristus primus ψω α
τύπτω, ψω, φα, unde perfectum plusquamper:
τύπτω, πον, unde aoristus secundus
τύπτω, πον, πω, unde futurum secundum

τύπτω, unde præsens et imperfectum partici=
= pium.

τύπτω, ψω, unde futurum primum

τύπτω, ψω, ψα, unde aoristus primus.

τύπτω, ψα, unde perfectum & pluſquam.

τύπτω, πον, unde aoriſtus ſecundus.

τύπτω, πον, πιθ, unde futurum ſecundum.

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τε⟦υφὼς, τοῦ τε⟦υφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τε⟦υφυῖα, τῆς τε⟦υφυίας.
N. τὸ τε⟦υφὸς, τοῦ τε⟦υφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόν⟦ος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόν⟦ος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦν⟦ος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦν⟦ος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτ⟦ειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτ⟦ον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τε⟦υφέναι	τε⟦υφὼς
Pluſq.	ἐτε⟦ύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυποῦν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φεύζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φεύσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φεύσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφυγον	φύγε	φύγοιμι	φύγω	φυγεῖν	φυγὼν
Fut. β	φυγῶ		φυγοῖμι		φυγεῖν	φυγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπειρoιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut.α	σπερῶ		σπερῶιμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor.β	ἔσπαρον	σπάρε	σπαροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut.β	σπαρῶ		σπαρῶιμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκέω	ἄκεε	ἀκέοιμι	ἀκέω	ἀκέειν	ἀκέων
Imperf.	ἤκεον					
Perf.	ἤκεκα	ἤκεκε	ἠκέκοιμι	ἠκέκω	ἠκεκέναι	ἠκεκὼς
Pluſq.	ἠκέκειν					
Fut.α	ἀκέσω		ἀκέσοιμι		ἀκέσειν	ἀκέσων
Aor.α	ἤκεσα	ἄκεσον	ἀκέσαιμι	ἀκέσω	ἀκέσαι	ἀκέσας
Aor.β	ἤκεον	ἄκεε	ἀκεοίμι	ἀκέω	ἀκεεῖν	ἀκεὼν
Fut.β	ἀκεῶ		ἀκεοῖμι		ἀκεεῖν	ἀκεῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ῥ geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Paradigma

Praesens est Thema et fundamentum ut τύπτω, τύπτῃς, τύπτομι, τύπτῃ, τύπτειν, τύπτων.

Praesens Passivum formatur a praesenti Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τέτυφθομαι, τύπτῃ, τυπτόμην, τύπτωμαι, τύπτεσθαι, τυπτόμενος.

Praesens Medium est idem cum praesenti Passivo

Imperfectum Activum formatur a praesenti, mutando ω in ον et praeponendo Augmentum ut τύπτω ἔτυπτον.

Imperfectum Passivum formatur a praesenti, mutando μαι in μην, ut τύπτομαι ἐτυπτόμην.

Imperfectum medium est idem cum imperfecto Passivo

Futurum primum formatur a praesenti mutando ultimam syllabam in conjugatione prima in ψω, ut τύψω, τύψομι, τύψῃ, τύψειν, τύψων

Futurum primum passivum formatur a tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, et amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι, τυφθησοίμην, τυφθήσεσθαι, τυφθησόμενος.

Futurum primum medium formatur a futuro secundo activo vertendo ω in ομαι, ut τύψω τύψομαι, τυψοίμην, τύψεσθαι, τυψόμενος,

---

Aoristus primus formatur a futuro primo mutando ω in α et praeponendo augmentum ut τύψω, ἔτυψα, τύψαι, τύψαιμι, τύψω, τύψῃ, τύψας.

Aoristus primus passivus formatur a tertia persona singulari praeteriti mutando αι in ην et tenues in aspiratas, et detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην, τύφθητι, τυφθείην, τυφθῶ, τυφθῆναι τυφθείς.

Aoristus primus Medius formatur ab Aoristo primo Activo addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος

Praeteritum perfectum Activum formatur a futuro primo mutando in conjugatione prima ψω in φα ut τέτυφα, τέτυφας, τετύφοιμι, τετύφω, τετύφεναι, τέτυφας.

Praeteritum perfectum Passivum formatur a praeterito activo mutando in conjugatione prima φα in μμαι, μ geminata ut τέτυφα, τέτυμμαι, τέτυψω, τετυμμένος εἴην, τετυμμένος ὦ, τετύφθαι, τετυμμένος.

Praeteritum medium formatur a praeterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi propria ut τέτυφα, τέτυκα, τέτυπας, τετύποιμι, τετυπώ, τετυπέναι, τετυπώς.

Plusquam perfectum Activum formatur a praeterito mutando α in ειν et praeponendo ε ii Verbum incipiat a simplici consonante ut τέτυφα ἐτετύφειν, τέτυφας, τετύφοιμι, τετύφω, τετύφεναι, τετυφώς.

Plusquam perfectum Passivum, formatur a praeterito mutando μαι in μην et praeponendo ε ii praeterita incipiat a simplici consonante ut τέτυμμαι ἐτετύμμην, τετύψω &c

Plusquam perfectum Medium formatur a praeterito mutando κ in ειν et praeponendo ε ii Verba incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida ut ἔστυκα ἐστέτυκειν.

Aoristus secundus Activus formatur a praesenti mutando ω in ον praeponendo Augmentum, et assumendo Characteristicam praesenti, ut τύπλω, ἔτυπον, τύπε, τύποιμι, τύπω, τυπεῖν, τυπών.

Aoristus secundus Passivus formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in ην. ut ἔτυπον, ἐτύπην τύπηθι, τυπείην, τυπῶ, τυπῆναι, τυπείς.

Aoristus secundus Medius formatur ab Aoristo secundo Activo mutando ον in ομην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην, τύποῦ, τυποίμην τύπεσθαι, τυπόμενος.

Immutabiles { Vocales { η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam. ι, ἰξεύω, ἰξευον, viſco aves capio. υ, ὑβρίζω, ὑβριζον, injuriâ afficio. ω, ὤθω, ὤθεον, impello. } Diphthongi { ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo. ευ, εὐθυόω, εὐθυνον, dirigo. υ, τύπτω, ἔτυπτον, vulnero. }

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, εὔχομαι, ἠυχόμην, *oro orabam*; & εἶδω, *ſcio, pluſquam perfectum* εἰδήκειν, *per Syncop.* εἴδειν, & *Atticè* ᾔδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηδιάω, ἀηδίαον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, εἷλκον, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπύζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo, ἑάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefacio, præteritum medium, εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur, ſed* ο *in* ω *vertitur*: ἑορτάζω, ἐώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito; & quædam alia.

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκαθεύδον, dormio: vel si simplicia nullo sint in usu, ut ἀνήκολω, supplico, ἠνηκόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλων, curo.
- ὁμῶς vel ὁμῶ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν corrigo

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quam in præterito, ut παραχέω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· προ autem sæpe contrahitur, ut προέχω, πρόχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, ἅπτ & ἄπτομαι.

Regula.

Futurum secundum Activum formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ω circumflexum et abjiciendo augmentum ut Ἔτυπον, τυπῶ, τυπτω, τυπείς τυπών.

Futurum secundum Passivum formatur a tertia persona Aoristi secundi addendo σομαι et abjiciendo augmentum ut ἐτύπη, τυπήσομαι, τυπησομαι ἐν, τυπησόμην, τυπησοδαι τυπησόμενος.

Futurum secundum Medium formatur a futuro secundo Activo mutando ω in σομαι ut τυπῶ, τυπήσομαι, τυπησόμην, τυπεῖσθαι, τυπησόμενος.

Paulo post futurum formatur a secunda persona praeteriti positi σ ante κα, ut τέτυφα, τετύφομαι, τετυφόμην, τετυφεσθαι τετυφόμενος.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; ut τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima, Secunda, Tertia, Quarta — in — ψω. ξω. σω. αω cum duplici αν & ηω cum duplici ην in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta — in — λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ circumflexa.
- Sexta — in — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longâ, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo, ῥεύσω: præter δέω, δέσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω. & κλείω, claudo, κλείσω, κλήξω, & κλησῶ.

Æolcs

Æoles efferunt Futurum in ρω per σω, ut ὄρω, *concito*, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, *ut* δύω *inveniam, pro* δύσω, *à* δέω· κλείω, *laudabo, pro* κλείσω· *&* κέω, *seu* καίω, *cubabo, pro* κέσω, *à* κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut πτύψω, ἔπτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ *excluditur, ut pro* ἔχδυσα, ἔχδυα, ἔχεα, *à* χέω *fundo*: ἔκαυτα, ἔκηα, *à* καίω *uro*: ἔσδυτα, ἔσδυα, *à* σδύω *moveo*: ἤλδα *ab* ἀλδάω *vito*: *&* ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πτύψω, τέτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum, ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata adsumit suam tenuem.

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἦκουν, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κ]τείνω. κ]τενῶ. ἔκ]ακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφα]κα, μολύνω, contamino, μεμόλυ]κα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à muta cùm liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα, tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à ϖ], κ], μν, repetunt primam literam thematis, ut κ]έδομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κ]είνω, ἔκ]ακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρείζω, ἔρεικα, ἐρήρεικα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτε]ύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in -ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur; ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε mutantur in α ut δέρω, ἔδαρον, excorio. λήθω, ἔλαθον, accipio. ζώγω, ἔζαγον, comedo. καίω ἔκαον, uro. πατάω, ἔπατον, sedo.
- η mutantur in α ut ἔλεγον exponuntur. ἔβλεπον cipiuntur. ἔφλεγον pi-
- ω mutantur in α ut
- αι mutantur in α ut
- αυ mutantur in α ut
- ὰ in υ, ut φάγω, fugio, ἔφυγον.
- ᾰ in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut πείρω fero, ἔπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, trabo, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπραθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in σον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφρασον· τάπω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore reminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κἀκαμον, *laboravi.*

Verba

Modus indicativus.

τύπτω, unde præsens indicativi modi passivæ.

τύπτω, μαι, unde imperfectum.

τύπτω, πον, unde aoristus secundus.

τύπτω, πόν, πῃν, πῆς πῃ, unde δομαι unde futurum secundum.

τύπτω, χω, φα, unde perfectum.

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτε. *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθην.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum ſecundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberatus fui,*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ησεσθον. *vel verberabor.*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus ſum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

* Quatuor verba formant ſecundā perſonam in ει, βάλομαι, βάλει· ὄλομαι, ὄλει· οἶομαι, οἶει· ἔομαι, ἔει· & factā craſi εῖ.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο. *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. *eram.*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox verbera-*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον. *bor, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus ſum.*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθημεν, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον. *ero vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφθι, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu,*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ϛ.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberetor tu.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

τύπτω, χω, φα, μμαι, unde plusquamperfectum.

τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, unde paulò post futurum

τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πην, unde aoristus primus.

τύπτω, ψω, φα, μμαι, χαι, πην, θην, θης, θη, adde θησομαι, unde futurum primum.

Modus Imperativus

τύπτω, μαι, unde præsens et imp: modi imperativi.

τύπτω, χω, φα, μμαι, unde perf: & plusquamperfectum.

τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πην, θην, unde aoristus primus.

τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

τύπτω, μαι, unde præsens & imperfectum medium
optativi.

τύπτω, χω, φα, μαι, unde præterita & plusquam

τύπτω, χω, φα, μαι, χα, πτα, θην, unde ex
aoristis primus.

τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

τύπτω, χω, φα, μαι, χα, πτα, θην, θης, θη,
θησομαι, unde futurum primum.

τύπτω, πον, πην, πης, πη, πήσομαι, unde
futurum secundum.

τύπτω, χω, φα, μαι, τετυπτομαι, unde
paulo post futurum.

Modus Optativus.

Præsens & imperfectum.

S. τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ς.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ς.

S. τυπησοίμιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυψοίμιν, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verbe-*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην. *rarer.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ. *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος, ὦ, ἦς, ᾖ. *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον. *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Perf. & pluſquam, τετύφθαι.
Aoriſtus primus, τυφθῆναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.
Futurum α, τυφθήσειν.
Futurum β, τυπήσειν.
Paulò poſt fut. τετύψειν.

PARTI

Τύπτω, μαι, unde præsens & imp: modi subjunctivi.

Τύπτω, χω, φα, μμαι, unde perfectum & pluquam-perfectum.

Τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πται, θην, unde aoristus primus.

Τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

Mood: Infin: &c.

Τύπτω, μαι, unde præsens & imperfect:
Τύπτω, χω, φα, μμαι, unde perfect: & plusquam:

Τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πται, θην, unde aoristus primus.

Τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ. *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον. *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α. ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β. ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.

Perf. & pluſquam, τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσειν.

Futurum β, τυπήσειν.

Paulò poſt fut. τετύψειν.

PARTI

Τύπτω, μαι, unde præsens & impr: modi subjunctivi.

Τύπτω, χω, φα, μμαι, unde perfectum et plusquam-perfectum.

Τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πται, θην, unde aoristus primus.

Τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

Modi Infinitivi &c.

Τύπτω, μαι, unde præsens & imperfect:
Τύπτω, χω, φα, μμαι, unde perfect: & plusquam:

Τύπτω, χω, φα, μμαι, χαι, πται, θην, unde aoristus primus.

Τύπτω, πον, πην, unde aoristus secundus.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui Verberatus.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϛ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo poſt futurum.

M. ὁ τελυτόμενος, τοῦ τελυτομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τελυτομένη, τῆς τελυτομένης.
N. τὸ τελυτόμενον, τοῦ τελυτομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετυφέσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

Infinitiuo Græcæ

Pl. Illust. de [illegible]

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor.2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut.2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην				ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Aor.a.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος
Fut.a.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην			

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἄκουε	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοὴς
Fut.2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην				ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἀκουθῆναι	ἀκουθεὶς
Aor.a.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουθείην	ἀκουθῶ	ἀκουθήσεσθαι	ἀκουθησόμενος
Fut.a.	ἀκουθήσομαι		ἀκουθησοίμην			

Θ Ν Fort. ex. ἐκυδήνοιμι | ἐκυδήνοιμεν |

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi ς, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, πέφασκα, πέφαμμαι.
- Sexta: κα in σμαι, si penultima præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. κα in μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκραυσμαι à κράω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νῶ Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι, φαίνω appareo, πέφασμαι

Quæ habent ρς implicitum cum consonante, mutant ς in α, ut στρώννυς ἔστρωκα, ἔστρωμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μλω, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante ut τέτυμμαι, ἐτετύμμλω.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυφθον, τετυμμένοι εἰσί.

Ions formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἑστᾶλται, ἑστάλατο. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratum, & σ in θ, aliquando in φ, ut τέτυπται, τετύφατο πέπεισται, πεπείθατο. ἐσκέδασται, ἐσκεδάσθατο. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerunq; corripitur, ut τέθειται, τεθείατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in ην & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum; ἐρράσθην ab ἔρρωμαι, convalui, } quæ assumunt σ
ἐσώσθην à σέσωσμαι, servatus sum, quod abjicit σ.
ἀρέσθην ab ἄρημαι, inventus sum; ἤρθην ab ἦρμαι, sublatus sum; ἐτέθην à τέθειμαι, positus sum } quæ cum paucis aliis mutãt η in ε.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην· & quæ abjecerant ι, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμοίμην	τετύμμαι	τετυμμένος εἶναι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθείην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Aor. α.	ἐτυφθήν	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λέξαι	λεξοίμην	λέξωμαι	λεξέσθαι	λεξάμενος
Fut. β.	λεξοῦμαι		λεξοίμην		λεξεῖσθαι	λεξούμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελεγμένος εἶναι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indica.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	πεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φράδεσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδόμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι	φράσαι	φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην		φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρομαι	σπείρε	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαρῆτι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόρειν	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς
Pluſq.	ἐσπόρειν					
Fut. α.	σπερῶ		σπερῶμι		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. α.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀγείρομαι	ἀγείρε	ἀγειροίμην	ἀγείρωμαι	ἀγείρεσθαι	ἀγειρόμενος
Imperf.	ἠγειρόμην					
Aor. β.	ἠγερόμην	ἀγερέ	ἀγερόμην	ἀγερώμαι	ἀγερέσθαι	ἀγερόμενος
Fut. β.	ἀγερέομαι		ἀγεροίμην		ἀγερεῖσθαι	ἀγερούμενος
Perf.	ἤγερμαι	ἤγερσο	ἠγερόμην	ἠγερῶ	ἠγερῆσθαι	ἠγερμένος
Pluſq.	ἠγέρειν					
Fut. α.	ἀγερῶ		ἀγερῶμι		ἀγερεῖσθαι	ἀγερούμενος
Aor. α.	ἠγειρα	ἄγειρον	ἀγείραιμι	ἀγείρω	ἀγεῖραι	ἀγείρας

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro secundo activo, vertendo ω in ομαι, ut τυψῶ, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in ῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in ῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πομαι, bibam: ἔδομαι, edam: φάγομαι, edam, φάγεσαι, φάγεται: & Poetica illa, βήσομαι, ibo: νήσομαι, per Crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ: ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut χάω, nascor, γήσω, γέγαα pro γέγηκα: μάω, valde cupio, μήσω, μέμαα pro μέμηκα, unde participia γεγαὼς & γεγὼς, μεμαὼς & μεμὼς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυφθείμην, τύφθειο, τύφθειτο. Dual. τυφθείμεθον, τύφθεισθον, τυφθείσθην. Plural. τυφθείμεθα, τύφθεισθε, τύφθεινο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi, plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / βάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔφλαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα & αἴρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cùm χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	πρέπω	πρέπομαι	πρέπομαι
Imperfect.	ἔπρεπον	ἐπρεπόμην	ἐπρεπόμην
Perfect.	πέπρεφα	πέπαμμαι	πέπομα
Pluſquam.	ἐτεπρέφειν	ἐτεπράμμην	ἐτεπόπειν
Aoristus α.	ἔπρεψα	ἐπρέφθην	ἐπρεψάμην
Aoristus ϐ.	ἔπραπον	ἐπράπην	ἐπραπόμην
Futur. α.	πρέψω	πρεφθήσομαι	πρέψομαι
Futur. ϐ.	πραπῶ	πραπήσομαι	πραφοῦμαι
Paulo post		πεπράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπε	τρέπε
Perf.& plu.	τέτρεφε	τέτραφθο	τέτραφε
Aoristus α.	τρέψον	τράφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραπέ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεποίμην
Perf. & plu.	τεθράφοιμι	τεθραμμένος εἴην	τεθράπτοιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τραψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	τραψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραπείμην
Paulò post.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τεθράφω	τεθραμμένος ὦ	τετράπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plu.	τετραφέναι	τέτραφθαι	τετράπεναι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τραφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράφεσθαι	

Partici-

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluf.	τετροφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέσθαι
Paulò poſt		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexa in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

Prima in έω, Secunda in άω, Tertia in όω } Fut. in ήσω, ήσω, ώσω } Præt. in κα, κα, ωκα

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, κα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in έσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur νέω, νήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediatè præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, ἁράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in ακα. Hæc tamen, κλαίω vel κλάω ano, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum κλαύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα· reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δράω, δράω, ἔδρακον, δέδρακα, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione

Si ο vel ω ſequitur α fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ᾶς, άει in ᾷ, & άειν in ᾶν, ut ὁράεις, ὁρᾷς, ὁράει, ὁρᾷ, ὁράειν, ὁρᾶν. & Attici in his quatuor, ζάω, ζᾷς, ζᾷ, vivo: πεινάω, νᾷς, νᾷ; ſurio: διψάω, ᾷς, ᾷ, ſitio: χρώμαι, χρᾷ, χρᾷ. χρᾷζω, uror.

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν in αῖς, ut χελαῖς pro χελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ε, ut χαριεκομῶντες, χαριεκομέωντες, à χαριεκομέω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut παιδάων, pro παιδῶν.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ε vel ο sequitur ο, fit contractio in ε.

Si diphthongus vel η sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χυσόειν, χυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πτιέω, ῶ	ἑεις, εῖς	ἑει, εῖ	ἐε, εῖ		ἑο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐε, οῦ
2	ῥοδέω, ῶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἄε, ᾶ, τον	τον	ἀο, ὦ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀε, ῶ, σι
3	χυσόω, ῶ	ὁεις, οῖς	ὁει, οῖ	ὁε, οῦ		ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁε, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέον, ουν	ἐεις, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ		ἑο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐον, ουν
2	ἐζόων, ων	ἀεις, ας	ἀε, α	ἄε, ᾶ, τον	την	ἀο, ὦ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀον, ων
3	ἐχρύσεον, ουν	ὁεις, ους	ὁε, ου	ὁε, οῦ		ὁο, οῦ	ὁε, οῦ	ὁον, ουν

Imperf.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόας, α	αέ, ά, τω	άς, ᾶ, τον	ά́ς, ά, των	άε, ᾶ, τε	ά́ς, ά, τωσαν
3	χρύσοε, υ	οέ, ύ	όε, ῦ	ό́ς, ύ	όε, οῦ	ό́ς, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	ἕοις, οῖς	ἕοι, οῖ	ἕοι, οῖ	ἕοι, οῖ	ἕοι, οῖ	ἕοι, οῖ	
2	βοάοιμι, ῷ μι	ἄοις, ῷς	ἄοι, ῷ	ἄοι, ῷ, τον την	ἄοι, ῷ, μεν	ἄοι, ῷ, τε	ἄοι, ῷ, εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	ὕοις, οῖς	ὕοι, οῖ	ὕοι, οῖ	ὕοι, οῖ	ὕοι, οῖ	ὕοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἑῃς, ῇς	ἑῃ, ῇ	ἑῃ, ῇ		ἑω, ῶ	ἑῃ, ῇ	ἑω, ῶ
2	βοάω, ῶ	ἀῃς, ᾷς	ἀῃ, ᾷ	ἀῃ, ᾶ, τον	τον	ἀω, ῶ, μεν	ἀῃ, ᾶ, τε	ἀω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	ὑῃς, οῖς	ὑῃ, οῖ	ὑῃ, ῶ		ὑω, ῶ	ὑῃ, ῶ	ὑω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοᾶειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν.

Participia. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έον ⊖, οῦν ⊖	ποιέουσα, οῦσα	εέσης, έσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άον ⊖, ῶν ⊖	βοάουσα, ῶσα	ααέσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όον ⊖, οῦν ⊖	χρυσόουσα, οῦσα	οέσης, έσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, οῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	εό έμεθον	έε, εῖ	εό έ	έε, εῖ	έον οῦν
2	βοάε, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, αθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, αε	άον ῶν, ῶ
3	χρυσόε, οῦ	όη, οῖ	όε, οῦ	οό έμεθον	όε, οῦ	οό έ	όε, οῦ	όον οῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποιεό, ούμην	έυ, οῦ	έε, εῖ	εό έ	έε εῖ	εό έ	έε εῖ	έον οῦν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άυ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, αθον	αθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, αε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό έ	όυ, οῦ	όε	οό έ	όε οῦ		οό έ	όε οῦ	όον οῶ

	Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1, ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι	Omnia ut
2	βεβόημαι	2 ἐβοήθην	2 βοηθήσομαι	2 βεβοήσομαι	in Baryto-
3	κεχεύσωμαι	3 ἐχευσώθην	3 χευσωθήσομαι	3 κεχευσώσομαι	nis.

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	ἐέ, εἰ	ἐε, εῖ	ἐέ, εἰ	ἐε, εῖ	ἐέ, εἰ
2	βοάω, ῶ	ἀέ, ἀ, ἄτω	ἀε, ᾶ, ἄτην	ἀέ, ἀ, ἄτων	ἀε, ᾶ, ἄτε	ἀέ, ἀ, ἄτωσαν.
3	χευσόω, οῦ	όέ, ό	όε, οῦ	όέ, ό	όε, οῦ	όέ, ό

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
Perfect. 1	ποιεοί, οί	έοι οῖ		έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαεί, φ̓ μην	άοι ῷο, ῷτο		άοι ῷ	οίμεθον	άοι ῷ, ᾶον	ῷ, ᾶην	αοί φ̓, μεθα	άοι ῷ, ᾶτε	άοιν ῷν, ῶτο
3	χευσοί, οί,	όοι οῖ		όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμεθον	οιῆσθον	οιήσθην	οιήμεθα	οιῆσθε	ῆντο
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οῆτο	οήμεθον	οῆσθον	οήσθην	οήμεθα	οῆσθε	ῆντο
3	κεκρυσφήμην	κεκρυσφῆο	φῆτο	φήμεθον	φῆσθον	φήσθην	φήμεθα	φῆσθε	φῆντο

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έω, ῶ	ῆ	ώμεθον	ῆτον	ώ	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ᾶς, μαι	άω, ᾷς	ᾷ, ᾶται	ώμεθον	ᾶτον, ᾶσθον	ώ, μεθα	ᾶτε	ῶνται.
3	χρυσόω, ῶ	όω, οῖς	ῷ	ώμεθον	ῶτον	ῶ	ῶσι

Perfectum.

1 2 3 { πεποιῶμαι, βεβοῶμαι, κεκρυσῶμαι } { πεποιῇ, βεβοῇ, κεκρυσῇς } { πεποιῆται, βεβοῆται, κεκρυσῆται } { ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται. }

Participium.

Infinitivus.

Præs. 1 { ποιέεσθαι, εἶσθαι } 2 { βοάεσθαι, ᾶσθαι } 3 { χρυσόεσθαι, οῦσθαι.

Perfect. 1 { πεποιῆσθαι } 2 { βεβοῆσθαι } 3 { κεκρυσῶσθαι.

Participium.

Præſens	1 ποιέομενος	ἑομένη		ομένη, ομένον.
	2 βοαόμενος	ώμενος		
	3 χευσούμενος	ούμενος		

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχευσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χεύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χευσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χευσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χευσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χευσωσάμενος.

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χευσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χευσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χευσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χευσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- Δέω, τίθημι, pono.
- στάω, ἵστημι, ſtatuo.
- Δόω, Δίδωμι, do.
- ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut Δέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex.

- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipiat à ς, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε geminato μ, ut τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, ut πιμπλείμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflectionem præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.			
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	ασι	σι
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον				ᾶσι	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				ῶσι	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦσι	

Imper-

Imperfectum.

	Sing.	Dual.			Plural.
1	ἐπίθην	ης η	ε		
2	ἵεσαν	ης η	α	τον, την,	μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕσακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἵστημι.

3 δέδωκα.

Pluſquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστήκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoriſtus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστησα. 3 ἔδωκα.

Aoriſtus β.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoriſtus ſecundus ſimilis eſt Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔδην, ἔδων, & ἰὼν, à verbo ἴημι, mitto.

Imperativus.

Præſens.

1	πίθει	έ			
2	ἵεσθι	ά			
3	δίδου	ό	τω	τον, των,	τε, τωσ.
4	ζεύγνυθι	ύ			

Aoriſtus ſecundus.

1 θές, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δός, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πδείην						εἴη
2 ισαίην, ης, η	την, ήτην,	ημεν, ητε, ησ̣, &	αῖ εν.
3 διδοίην						οῖ

Aoristus β.

1 δείην. 2 σαίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδῶ, ῇς, ῇ		ῶμεν	ῆτε	ῶσι.
2 ισῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον,	ᾶτον	ᾶ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ		ῶτον	ῶ

Aoristus β.

1 δῶ, δῇς, δῇ. 2 σῶ, σῇς, σῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 πδέναι. 2 ισάναι. 2 διδόναι. 4 ζδιγνῶναι.

Aoristus β.

1 δεῖναι. 2 σῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

	Præsens.			Aor.
1 πδεὶς	εῖσα	ὲν		1 δεὶς, δεῖσα, δέν.
2 ισὰς	ᾶσα	ὰν		2 σὰς, σᾶσα, σάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν		3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζδιδνὺς	ῦσα	ὺν		

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πδεμαι		μεθον, δον, δον	μεθα, δε, νδ.
2 ῖσαμαι	σαι, ται	
3 διδομαι		
4 ζδιδνυμαι		

Imper-

Imperfectum.

Sing.	Dual,	Plural.
1 ἐπιθέμην	σο, το μεθον, σθον, σθην, μεθα, σθε, ντο.	
2 ἱσάμην		
3 ἐδιδόμην		
4 ἐζιζάνόμην		

Præteritum.

1 τέθειμαι.	2 ἕσαμαι.	3 κέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐπιθείμην.	2 ἐσάμην.	3 ἐκεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην.	2 ἐσάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 πιθήσομαι.	2 σαθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἐσάσομαι.	3 κεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεσο	σω, σθον, σθων, σθε, σθωϛ.	
2 ἵσασο		
3 δίδοσο		
4 ζιζάνυσο		

Perf. & pluſq. κεδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖο, πιμεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖο, το μεθον, σθον, σθην		μεθα, σθε, ντο.
3 κεδοίμην	οῖ		

Subjunct.

Subjunctivus.

Præsens.

1 πείθω	ῆ, ῇ			
2 ἵστημαι,	ᾷς, ᾷ, ᾖ	ὦμεθον, ωμεν, ωμεν,	μεθα, ωμεθα, ωνται.	
3 δίδωμι	ῷς, ῷ			

Perfectum.

1 πείθω	ῆ, ῇ	ῆδειν		ῆδειτε,
2 ἕστωμαι,	ᾖς, ᾖ, ᾖ	ὦμεθον, ᾖτον, ᾖτον,	ὦμεθα, ᾖτε, ὦσι	
3 δίδωμι	ῷς, ῷ	ὦδειν		ὦδειτε.

Infinitivus. Participium.

Præsens.

1 πείθεσθαι	1 πειθόμενος	νη, νον.
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐπειθάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπόθ		
2 ἐπά, μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐθή		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πόθ		
2 πά, σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 θή		

In Optativo.

Aoriſtus β.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	εῖν		
2	ϛαί, μλω, αῖς, ο, το,		μῖθον, σθον, σθην,	μῖθα, σθε, νῖο.
3	σθι	οῖ		

In Subjunctivo.

Aoriſtus ſecundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θῶ	ῆν, ῆν		
2	ϛῶ, μαι, ᾷς, ᾷ, ται,		ὦμῖθον, σθον, σθον,	ὦμῖθα, σθη, ῶσι.
3	σθῶ	ᾧ, ῶ		

In Infinitivo.

Aor. β.	
1	θέ
2	ϛά, σθαι
3	σθό

Participia.

Aor. β.	
1	θέ
2	ϛά, μενϚ, μένη, μενον.
3	σθό

Formatio temporum verborum in μι.

De præſenti jam ſupra dictum eſt.

Imperfectum

Formatur à præſenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, niſi verbum incipiat ab ι poſitione longa, ut πίθημι, ἐπίθουν· ſed ἵϛημι, ἵϛην.

Obſervatio.

Numerus ſingularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐπίθεον, ἐπίθουν· ἐπίθεες, ἐπίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam perſonæ Imperativi ſæpe contrahuntur, ut πίθει, ἵϛα, δίδου, pro πίθεθι, ἵϛαθι. δίδοθι.

Aoriſtus ſecundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ϛ, ut ἐπίθουν, ἔθουν· ſed ἵϛην, ἔϛην,

ἕστην, quod, ut præteritum ἕστηκα (quod & ἕστακα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 6. ut σβέννυμι, ἔσβεσα, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum.

	Sing.	Dual.	Plural.
Indicativus.			
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ὄζὶ	ἐσὸν, ἐσὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἔμ, ἔσσι A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐστὲ P. ἔασι I.
	ἦμι Æ. ἐασὶ P.		ἐμμὲς P. ἔασι Æ.
			εἰμὲν P. ἐντὶ D.
Imp.	ἦ, ἦς, ἦ, ἦν At.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦ.
	ἔα I. ἦδα Æ.	ἦστην, ἤσην	ἦμες D. ἔᾳ.
	ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon	Systol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔστον, ἔστην	ἔασαν
	ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔσον, ἔσην	ἦν Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
	εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
	ἤνν A. ἔες I. ἤνν P.		
Plusq.	ἤμλυ, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμεδον, ἤδην, ἤδην ‖ ἤμθα, ἦδε, ἦντο.		
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσει ‖ ἐσόμθον, ἔσεδον, ἔσθον ‖ ὁμέθα, ἔσθε, ἔσονται.		
	ἔαυμαι P. ἔαῃ P. ἔαται P.		ἔασον P.
	ἐσσῦμαι D. ἔσσει A. ἔσσαι Sync.		
	ἐσεδμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.		
	ἔσεαι I. ἐασεῖται P.		
	ἔασεαι P.		

Imperativus.

Præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ‖ ἔσον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔστωσαν.	
	ἔσθι P. ἔασο, ἔαστω P.	ἔστων
	εἶ Cras. Po. ἤτω D.	Attice

Optati-

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη. ‖ εἶηſον, εἰήτην. ‖ εἴημεν, εἴητε, εἴηϲ.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.

Fut. ἐσοίμιλλω, ἔσοιο, ἔσοιſο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦϲ, ἦ, ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦϲι.
εἰω P. εἴηϲ, p. εἴη p. | εἴητον p. &c. | εἰωμεν, p. εἴητε p. εἴωϲι A. I.
ἔω I. ἔηϲ I. ἔη I. | ἔητον I. &c. | εἴομεν Syſt. εἴωϲι p.
ἦδα Æ. ἦϲι I. | ἔωμεν I. ἔηϲε I.
ἔηϲι I. | ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. ἦναι) Com. Fut. ἔϲεϑϛ. Præſ. ὤν, ϑϲα, ὄν. F. ἐϲόμενϛ.
ἔμεν I. ἐών I. ἐοῦϲα I. ἐὸν I. ἐϲόμειϛ P.
ἦμεν & ἦμες D. εἰϛ Æ. ἔϲϲα D. εἶϲα Æ.
ἔμεναι A. ἐὸν Æ.
ἔμμεναι Æ.
εἶμεναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶϛ vel εἶ, εἶϲι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴϲι.
εἶϑα Æ. ἴμες D. ἴαϲι I.

Imper. εἶν, εἶϛ, εἴ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἰϛ.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊϛ P.

Perf. εἶκα.

Pluſq. εἴκειν, & ἤκειν Att. Aoriſt. α. εἶϲα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰϲάτην & εἰϲάτω, Att. εἶϛ 3. Plural. inde verò ἦϛ & ἴϊϛ Poet.

Per. med. εἶα, εἶαϛ, εἶϲε ‖ εἴατον, εἴαϑον ‖ εἴαμεν, εἴαϑε, εἴαϲι.
ἦα, ἦαϛ, ἦε &c.
ἦϊα, ἦϊαϛ, ἦϊε, I.

Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει. ‖ ἤειϑον, ἠείτην. ‖ ἤειμεν, ἤειϑε, ἤειϛ.
ἤεα I. ἦμεν, ἦτε, ἦϛ Att.

Aor. β. ἴον, ἴεϛ, ἴε ‖ ἴϑον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἦϊον.

Fut. α. εἴϲομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ἰθι vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτώσ᾽.

Aor. β. ἴς, & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δ᾽ει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ιναι, vel ἶναι, & ἴεναι in compositis.

Ιμεν I. Ιμεναι D. A.

Ιεμεν I. Ἰέμεναι A. & D.

Ιημι, vado, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjun. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵεσον, ἵεσον. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι. ἱέασι I. ἱάσι A.

Imper. Ἱω, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱέ᾽. Ιεσον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἵκας. εἵκε, B. Dicitur etiam ἔωκα Attic.

Aor. α. Ηκα ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα Att.

Aor. β. Ην, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσ᾽.

Fut. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. β ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ιείην, ἰείης, ἰείη. Aoriſt. β. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aoriſt. β. ὦ, ἧς, ἧ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ, I. & P. εἷω, εἵῃς, εἵῃ.

Infini-

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. 2. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰεμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ός. Aor. 2. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ἰεμαι, ἴεσαι, ἴεται.
Imperf. Ἰέμην, ἴεσο, ἴετο. Aor. α. ἔδην, & εἴδην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται. εἵμεθον, εἶσθον, σθον. εἵμεθα, εἶσθε, σίν (ἕαται A.
Pluſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἴεσο, ἴεσθω.
Infinit. εἶσθαι. ‖ Aor. α. ἐδῆναι & εἰδῆναι. ‖ P. A. α. ἐδείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἧκα, ἧκαλο. Aor. β. Εμην, ἔσο, ἔο & ἕ, ἔτο.
Imperativus. *Optativus.*
Præſ. Εσο, ἔσθω, &c. οἵμην, οῖο, οῖτο.
ἔο I.
ἕ A.

Subjunctivus.

Præſ. Εὰν ὦμαι, ᾖ, ᾖται.

Infinitivus. *Participium.*
Aor. 2. ἔσθαι. Aor. 2. ἕμενος.

Ἵημι, Concupiſco,
Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, σθον. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαλαι I.
ἧαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧστο. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, σθην. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧσο.
ἕαλο Ion.
ἧαλο & εἵαλο P.
Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἵσο, ἴδω. *Infinitivus* ἦδζ. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην. κάθησο. κάθηαι I. κάθητο & καθῆσο. κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθευ & κάθεο, Syncop. Att. κάθου. Κεῖμαι, jaceo.

præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, μεθον, μεθον. ‖ μεθα, μεθε, κεῖνται. κέαται I. κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται. 3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισόμεθα D. κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι ‖ ἴσαμεν, ἴσατε, ἴασι. ἴσμεν D. ἴσαν D. ἴσον Sync. ἴσμεν Sync. ἴσμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση ‖ ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσαν. ἴσᾱς Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἴστω. ‖ ἴσατον, ἴστων. ‖ ἴστε, ἴστωσαν. ἴδι, ἴσω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἴστάναι, ἴσάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἵστας, ἵστασα, ἵστᾱς.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἴσταμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίσταμαι, σαι, &c. ὀπίστη A. ὀπίσται I.

Imper. ἰστάμην, ἴστασο, ἴστατο Comp. ἐπιστάμην, ὀπίστασο, ατο. ἐπιστάμην A. ὀπίστατο I. & ὀπίστο A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἵζανω. Compositum, ὀπίζανον, ὀπίζατο Io. ὀπίζω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἱζανδζ, Compositum, ὀπίζανδζ. ἐπσάμϑΘ.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἔω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕασαι, P. εἶϑ & εἶσαι. Tertia P. εἶαϑ.

Particip. εἰμϑΘ.

Plusq. Εἵμην, εἶσο & ἕασο, εἶτο & εἶσο & ἕσο, Tertia pl. εἶαϑο.

Aor. α. Act. Εἶσα, εἶσας, εἶσε.

P. ἕασα, ἕασας, ἕασε.

Infinitivus. Εἶσαι & ἕασαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμϑω & ἑασάμϑω, & ἐνισίμϑω. par. Ἐασάμϑος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens Φημὶ, φῄς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φάμϑ, φατὲ, φασί.

Φαμὶ D. φατὶ D. φαντὶ & φατὶ D.

Imperf. Ἔφϑν, ἔφης, ἔφη, ἔφατον, τίϑν, ἔφαμϑν, ἔφατε, ἔφασ.

Aor. 6. Ἔφην, ἔφης, ἔφη, ἔφητον, τίϑν, ἐφήμϑν, ἔφητε, ἔφησ.

φῆδα Æ. ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ῇς, ῇ, P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασῇς, φασῇ. D.

Optativus.

Præsens Φαίϑν. Aoriſt. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι. nam φᾶναι est apparuisse.

Participium. Φᾶς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens Φάμαι. Imperf. ἐφάμϑν. *Participium,* ΦάμϑνΘ.

VERBALIA.

Verbalia omnia sere deducuntur vel

A prima persona præteriti passivi in
- μα, ut γράμμα, litera.
- μός, ut δεσμός, vinculum.
- μη, ut γεφυμη, linea.
- μων, ut νοημων, intelligens.

A secunda Persona præteriti passivi in
- ις, ut ποίησις, poesis.
- τε, ut δοκιμασία, probatio.

A tertia persona præteriti passivi
- Masculina in
  - της, ποιητης, poëta.
  - τος, ἀκυστὸς, audibilis.
  - τηρ, χαρακτὴρ, character.
  - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
  - κος, κριτικὸς, judicialis.
- Fœminina in
  - τις, πίστις, fides.
  - σις, ὀρχήσις, saltatio.
  - τειρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
- Neutra in
  - τήριον, ποτήριον, poculum.
  - τεον, διδακτέον, Minerval.
  - Adverbia positionis in ος, ως, ον, ut γραπτός, γραπτῶς, γραπτέον.

A præterito Medio in
- ος, λόγος, sermo.
- η, ἐπιστολὴ, epistola.
- ιον, λόγιον, oraculum.
- ος, τομεὺς, lector.

Pauca quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

suit. Infin. Χρῆν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit. ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A. 1 ἀπέχρησε suffecit Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχε accidit, εἵμαρ & πέπρω in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut βέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω præter δνήσκω, quod facit δνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άδω, ut κιάδω· έδω, ut πελέδω· ύδω, ut μινύδω· δω cum implicatione consonantis, ut ἄκδω.

Είνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente ι diphthongo, ut ἀΐσσω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in τίω, derivata à præsenti vel futuro: ut ἀτελέω, τελεῖω ἐλλίτιον· γαμέω, γαμῶ, γαμοῦμαι· ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω· ὀφλέω, ὀφλήσω, ὀφλεῖν· πολεμέω, πολεμῶ, πολεμοῦμαι· quæ apperentiæ connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, ἀυξέω, ἀυξῶ, ἀύξω, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ ἀλέξω· ἐψέω, ἑψῶ, ἕψω quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, ἀυξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μύω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, πίκλω· ὀνέπω, ὀνίσσω· γείνομαι, γίνομαι. at ἔπω, ἔσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέδζ pro ἕσπεσθαι, σπόμθω pro ἑσπόμθω.

Verba Anomala.

A.

Miror Αγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.

Ago Αγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.

Sicco Αζω, aor. 1. ἄσθλω, & ἀάσθλω.

Frango Αγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.

Dico Αγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Αδω, fut. ᾄσω, aor. 1. ἦσα. Αδω placeo, præt. med. ἧδα & ἔαδα.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρεῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρήθλω, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθῶμαι inusit.

Arceo Αλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Αλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ἦγον, præt. ἦρκα.

Capior Αλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλω, ἧλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium ὁ ἁλὼς, τὸ ἁλόν.

Consumo Αναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνέω, ῶ, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ἦμαι, inusitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπτλῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.

Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Angeo Αυξάνω & αὔξω, fut αὐξήσω, aor. 1. ἤυξησα.

Tristor Αχω, præt. ἧκαχε.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2. ἔβην, à βῆμι inusit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βέλομαι, fut. βεβλήσομαι, præt. βεβέλημαι, pluſq. ἐβεβλήμην, & aor. 1. ἐβεβλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

	Γ
(orem Duco ux-	Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.
Gigno	Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.
Lætor	Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Seneſco	Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, ſum	Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inuſit. p. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.
Cognoſco	Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγονα, exauditus ſum, pro γέγνωσα, per Metath. Euſtath.
Vigilo	Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam, ἐγρηγόρειν.
	Δ
Scio	Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.
Divido	Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαίσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίσμαι, aor. 2. ἐδάϊν.
Mordeo	Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.
Oportet	Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel εἶδε. Infin. δεῖν.
Timeo	Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.
Rogo	Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεῦμαι.
Suſcipio	Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.
Ligo	Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. paſſ. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo	Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.
Aufugio	Διδράσκω, & διαδιδράσκω, A. 1. δίδρασα & ἀπέδρα.
Exiſtimo	Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδοκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δύω, & δύω, & δύμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην potui, valui, a δυνάζω, ἐδυνήσθην, ſeu ἠδυνήσθην, a δυράω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδέω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſum Ἔθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶδα, per pleonaſin. ω.

Excito Ἐγείρω, fut ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα. & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ελαυνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα. At. ἠλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάσθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ερχομαι, vel ἐλεύσομαι inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα aor. 2 ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε. per Syncopen.

Operor Εργάζομαι, per. paſſ. εἰργασμαι, part. εἰργασμένος aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt. med. ἔοργα & ἔωργα, pluſq; ἐώργειν.

Facio Ερδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ερέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω perf. εἴρηκα.

pass. εἴρημαι, aor. 1. pass. ἐῤῥήθην, partic. ῥηθεὶς, imperfect. act. εἶρον.

Interrogo Ἔρομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Ἔμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq. ἤειν.

Speravi Ἔολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα, & ἔολπα.

Pereo Ἐῤῥώ, fut. ἐῤῥήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. εὑρήσω, præt. ἕυρηκα, aor. 2. ἕυρον, ab εὑρέω, εὑρῶ.

Habeo Ἔχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, a σχέω, ῶ inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, præt. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. Sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἥδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2. ἥδην, med. ἡσάμην

Iveram Ἤειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ἤσχεν, ab ἄχω.

Inclino Ἡμύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Ἐνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνεα, Bœot. τέθνειχα, & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P. pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, οῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην, ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ιπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην, ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. κάθηκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω, & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κερῶσω, & Sync. κεράσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκράσθαι, per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλύω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf med. κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραχα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo

Suſpendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι,

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abſcondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ.

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογκα, quaſi à λέγχω, præt. act. λέληχα, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησα, aor. 2. ἔλαθον, perf. paſſ. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M.

Inſanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inuſit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aoriſt. 2. ἔμελον, per. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam, ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μυέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίγω, inuſitato.

Abſtergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nua

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.

Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Attice.

Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Ὀζω, fut. ὄσω, præt. med. ὄδα, & Attice ὄδωδα.

Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἶομαι, & οἴμαι, οἴει, οἴῃ, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.

Juro Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω, fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ὀμόργνυμι, fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὄφλον.

Inquino Ὀνόω, fut. ὀνόσω.

Perdo vel pereo Ὀλλύω, sive ὄλλυμι, perf. med. ὄλα, Attice ὄλωλα aorist. 2. ὄλον, med. ὠλόμην.

Video Ὄψομαι, præt. ἑώρακα.

Moveo Ὀρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρμαι. Attice ὄρωμαι.

Π

Patior Πάσχω, fut. πίσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.

Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.

Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπραθον & ἔπερσα θον.

Sum vel fio Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλη, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλη & ἔπλεο, Dor. ἔπλᾱ, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.

Extendo Πετανύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπαχα, unde paſſ. præt. πέπλαμαι, à πιτάω inuſit.

Coquo Πέσσω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέσσω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paſſivum πέπωμαι, à πόω, πῶμι inuſitato, aor. 2. ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάσσω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήσσω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράσσω, fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πρᾶσσω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. paſſ. ἐρρύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. paſſ. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. paſſ. ἔσβην, à σβῆμι, inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, paſſ. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. paſſ. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inuſitato, aoriſt. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. σάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Taco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τιμήξω à τιμήσω, aor. 2. ἔταμον.

Tabrico Τάλχω, aor. 2. ἔτυχον.

Tequefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Tetio. Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Tevo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Tinero Τίλρώσκω, ἐπίβωσκον, fut. πρώσω, aor. 1. ἔβρωσα, præt. τέβρωκα, à πρόω, ῶ.

Tpro Τιτράω, fut. πρήσω à πράω.

Tro Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.

Tio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθροφα, paſſ. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Trecho Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Tro Τρέω, fut. τρέσω.

Trio Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Tychano Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύγηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Y

Yeo, fut. ὕσω, aor. 1. ὕσαν.

Ypeco fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Ypischeomai, fut. ὑποχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Ypodeo, fut. ὑποδήσω.

Dico

Sync. πέπλακα, unde paſſ. præt. πέπλαμαι, à πεπλάω inuſit.

Coquo Πέσσω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέσσω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paſſ. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paſſivum πέπωμαι, à πόω, πῶμι inuſitato, aor. 2. ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω, fut. πρᾶξω, præt. πέπρᾶχα: nam πρᾶττω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præ πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metatheſi ἕρξω, aor ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor paſſ. ἐρρύην, à ῥεύσω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤ aor. 2. paſſ. ἐῤῥάγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, in ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σ aor. 2. paſſ. ἔσβην, à σβῆμι, inuſitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσευα, paſſ. σεύομαι, pr μαι, aor. 1. paſſ. ἐσύθην.

Putreſco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Stillo Σπάζω, & σταλάζω, fut. σάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Σπίζω, fut. σίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήσω, aor. 2. ἔταμον.

Fabrico Τάχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario. Τίκτω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel πίω, fut. πίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐπίρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τραέω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλην à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέθροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τάξομαι à τάχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor. 2. ἔτυχον.

Y

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσειν.

Sustineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑπισχνέομαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Ὑπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἤνεγκα, aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, præt. med. πέφυγα, aoriſt. 1. ἔφυγον.
Aio. Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφλω, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθασαν, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθω à φθῆμι, participium φθάς.
Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω, à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehiſco. Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χραννύω & χρώννυμι, fut χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χυίω, à χύω, fut χύσω.
Obruo aggere. Χαννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χόω, inuſitato.

Ω

Pello Ὠθῶ & ὠθέω, fut. ὤσω, & ὠθήσω, aoriſt. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ὠνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ὦρσα, ab ὀρύω, fut. ὀρύσω, aoriſt. 1. ὦρυσα, & per Sync. ὦρσα: vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in σι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κρυπτηδὸν caninè; in την, ut κρύβδην secretò; in σι, ut παντελεῖ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco, θι, σι, χῦ, χῆ, in loco; ut ὑρανόθε ad cœlum; ὑρανόθεν de cœlo; πανταχόθεν, πανταχῦ, ubiq; ubivis, ἀει, ἰεί, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λε, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δῆλος manifestus, ἀεί δηλος vel ἰεί δηλος valde manifestus: νη & κε in cõpositione privant; δι facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἄχαεις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; τε & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, τε μέντοι, atque, τε μὴ τε, quinetiam, καίτοι τε, atque adeò, τε δ' αὖ, rursus etiam, ἠμὲ, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἄν, ἤν, κε si; ὅφρ, εἰ δὴ, εἰ δὴ ὅφρ, siquidem; ἐπεί ὅφρ, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ ὅφρ, ἐπειδὴν, ἐπὴν, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γὰρ, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὴ, vero; γε δὰ τὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μήτοι, sane, sed; μήτοι τε, μήτοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέτε, δέτοι, autem; δὴ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἄν, κἄν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δέτε, γε δέτε. ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γε, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ δῆν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοι γε, atque, sed quanquam.

Dis-

Disjunctivæ: ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἀ γὰρ ἀλλὰ, enimvero; ὅτι, διὰ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: ἦν, ἄρα, τοιγὰρ δὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἔκοιγε, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent: ῥα, δὴν, νυ, που, τοι, θην, πω, ἀρ, κᾶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
  - εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
  - ἐκ, ἐξ } *ex,* { ante consonantem. / ante vocalem.
  - σὺν, *cum.*
  - πρὸ, *ante.*
  - πρός, *ad, à, coram.*
- Dissyllabæ duodecim:
  - ἀνὰ, *per.*
  - κατὰ, *secundum, contra.*
  - διὰ, *propter, per.*
  - μετὰ, *cum, post.*
  - παρὰ, *à, apud, contra.*
  - ἀντὶ, *pro.*
  - ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
  - περὶ, *de, circa.*
  - ἀμφὶ, *de, circum.*
  - ἀπὸ, *à, vel sub.*
  - ὑπὸ, *sub.*
  - ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

Syntaxis

Πολλάκι, απολύς multus.
Μωεός, αμηπον, ϑ ὡράω video.
Καταχαιριον α κατα ϑ χαίρος opportunitas
temporis.
Ανήρ, αβ ἄνω sursum ϑ θρηω intudor.
Αργυριον ϑ̸ nomen diminutivum, αβ
ἄργυρος argentum.
Ψοῦδος α ψεύδω fallo.

Χρηςος, α χςαομαι utor
Ἀγαθὸς, αβ αγαν valde ϑ θεῖος divinus

Κόσμος, α κόσμος ornatus.
Ιππόδρο αβ ἵππος equus.
Νεςωρ Rex Pili.

Τιμορία α τίμη honor.
Αδικία, αβ ἄδικος injustus, ϙ αβ α priv.
ϑ δίκη justitia.
Ακόλυθος αβ α conjunct. ϑ κέλυθος via.
Ανθρωπος, αβ ἄνω sursum ϑ θρέω intudor.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut, Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καιρὸν ἀγορεύει ἐσθλόν, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut πολὺ ἀργύριον ὑποτάσσει πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῆν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω τοῖς καιροῖς ἐστὶ λέγειν, *duo loquendi tempora constituo.*

Regula.

Genitivus per Antiptōsin ponitur loco Nominativi Attice: ut, εἴθε μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμια γυνή, *Ornata mulier:* Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia ferè communiter accipiuntur: ut, ποινὴ ἀδίκου ἀνδρὸς ἄδικος, *Pœna injustivir comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μάγος τέχνη, *ars magica*: ἤ ἑλλάδα φωνὴν ἔξεμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & personâ: ut χάριν οἶδα ἧς τιμῆς ἣν με τυχεῖν, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· εἰς ἄδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut, μακάριος ἤ πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut ἤ ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut, ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἁλυπότατα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c denotant, Genitivum adsciscunt: ut, δυσέρως ἤ δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πραγμάτων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent: ut ἄκρον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm genitivum

vum adſciſcunt: ut τὸ πολυπραγμοσύνης ἐδὲν χρήσιμον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo; ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex συν & ὁμῦ compoſita: ut συνήθης, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant, etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατής μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum; ut, ταῦτά τοι, ταὐτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, ὑπάρχομαι, & illa poetica. πέλω, πέλομαι, τέλλω, τέλλομαι, ἄρω, ſum; item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμα ἔστι τὸ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνων ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὢν: ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κρείσσόν ἐστι τοῦ πλουσίου, i. πλούσιος, *Crœsus est divus.*

Genitivum post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Attice verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ δοκοῦντος, & Attice accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut ἕπομαι τῷ πολεμοῦντι, *Hostem sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαις μαχοῦνται πάντες, *Argenteis pugnabunt telis, ac omnes vincent.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa, & significa-

ficationem habentia, ut, νεκρὸν ἰᾶσθαι, καὶ γλῶσσαν τεμεῖν, ταῦρόν ἐστι, *Mortuum curare, & ſinem crudire, idem eſt.*

Hæc variam habent conſtructionem ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deeſt*: ἄρχει ὁ πολέτης τῆ πόλει, *præeſt civitati*: λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*: προσκυνῶ τὸν θεὸν καὶ τὸ θεῖον, *adoro Deum*: cum multis aliis hujuſmodi.

Verborum Paſſivorum Conſtructio.

Paſſiva exigunt genitivum cum præpoſitione ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iſte nonnunquam in Dativum vertitur, ut πέπεισταί μοι.

Regula.

Paſſiva per Synecdochen accuſativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Paſſiva regunt accuſativum activorum ſuorum, ut Μωρῷ ἐ πιτρέπεται τὰ ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ ἐ πιτρέπομεν τὰ ἀρχὴν, *ſtulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa paſſive ſæpe ſignificant, & paſſivum habent conſtructionem, ut ἀπολύομαι ὑπό σου, *liberor à te*: ſic πλῶ, *cenſeor*, ἀναλαμβάνω, *recr or*, ἀναγνάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, λείπει, προσήκει, ὄρνις ἐστί.
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέλλει, ἐνδέχεται, *fieri poteſt.*
- Dativum, δοκεῖ συμβαίνει, ἔξεστι, προσήκει, δεῖ, πρέπει.
- Accuſativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, προσήκει.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo. vel sine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*, ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*, πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu*; πρᾶγμα αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum; ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τέκνων εἰδὼς, pro εἰδήμων, *arcanum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*: οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Prætositivo.

Articulo prætositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*.
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i.e. *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανὸς, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τὸ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut τὰ ἔξω, *externa*: οἱ πέλας, *vicini*: τὸ πλησίον, *vicinus*.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, ἀπὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes* οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα. *Plato vel Platonici* οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis* οἱ κατ' ἀγρὸν, *causidici.*

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum.*

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem; ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis.*

Articulis cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus; ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali.*

Item adverbialiter; ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim.*

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis; ut, τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνὴ.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo; ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*, εἰκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλαν ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione; ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεττανίαν.

Aliquando usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco ut οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθηνῶσι, *Athenis.*
- in χοῦ & χῆ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubivis.*
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas.*
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo.*

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἄμμι & ἀμῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: ut, μὰ Δία, *non per Jovem*: νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut εὐ τύχης, pro ὦ εὐ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὕτω ante consonantes, & ὅπως & ὅτωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἰθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect ὤφειλον, seu ὄφελον, & Aor. 2. ὤφελον, sive ὄφελον, sequente Infinitivo; ut Ἦλθες εἰς πόλεμον, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ad pugnam, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπότε Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*, sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, καὶ ἂν & ἄν pro lisis: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic δέδοκται, καθότι.

Ἐπεί & ἐπειδή gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ *ob quod, propter quod*, Indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὥστε, Subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Ἐι præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἄν potest præponi & postponi: cùm accipitur { δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. / Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἄν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur ut ἐν οἴκῳ *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν Ἅιδου, subaudi οἴκῳ *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Attice, *in* acculativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativo significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extrà*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Attice semper cum dativo, ξὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ, *officium*: τὸ πρὸς φιλοσόφους, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ἐπιορκότι jurandi quoq; est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per Gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*; & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς κυρίου, *à Domino*: *excellentiam*, πρὸς πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium*, πρὸς λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, πρὸς τῷ κυρίῳ ἵλεω.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σπουδὴν *immorationē in aliqua re*, πρὸς τὰ μαθήματα, *in studiis mathematicis*: item, *præter*, πρὸς πρέπον, *præter decorū*.

Composita *minuit*, πρόσωπος ῥήτωρ, *malus monitor*, sc. *adulterinus, orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; πρόσφορος, *iniquus*. Et *propè*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ἀνὰ *per* cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν *per exercitum*. Sed Poëtice cum dativo.

Composita *re* significat, ut ἀναδρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, ut δι' ἑαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαιρῶ, *divido*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*; *de*, ut κατηγορῶ τοῦ Σωκράτους: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos*; *præ*, ut κατὰ χειρῶν, *præ manibus*; *supra*, ut κατὰ πόδας, *supra pedes*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ νόμον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Cum

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo*.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo Poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos*.

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium*.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero*.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere*.

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto*.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus*.

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία. *Fortitudo est circa terribilia*.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κῆρ φιλῶ, *quem ex animo amo*. Homer.

Compositum *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*: item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*, περιγίνομαι, *præsto*.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*: *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ὀπὶ τῇ βασιλέι, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc*.

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω *inscribo*: item *servo*, ut ἐπιμυθοῦμαι, *post factum consulo*.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἄστρων, *de astris*.

Cum dativo *pro* Poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse*.

Cum Accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum*.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio*.

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo ἀ, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*: ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *augent*, ut ἐπεκτείνω, *extendo*. *Contrarium significant*, ut εὐχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι *imprecor*. *Exemplum* etiam *significat*, ut ἀποτραίφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδῆς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πάνυ *sub pelle leonina valdè fortis*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*. Composita *diminutionem* notat, ut ὑποκλέπτω, *furor subripio*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος ἐστίν, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖν *supra hominem sapere*, *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*. Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, *tranquillo retrahitur*.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξεστι pro ἔξεστι, *licet*: ἔστι pro ἔστι, *inest*, *adest*: πάρεστι, *supra modum superest*: ut ἀνὰ ῥύμην, pro ἀνάδρομον.

Poëtæ sæpe præpositionem per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ μαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κτείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέετε, ποιεῖτε.

Ar & οι, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἶκοι *domi excipitur: nam* οἴκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium.

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεοῖν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut, οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Geniti-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis femininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μαχαιρα, μαχαιρων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τειχος, τειχους, τειχει: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτηρ, σωτηρα.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum cùm ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, βημα, βηματα, μαρτυρ, μαρτυρες.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ὄνομα, ὀνόματα: sed cùm ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima, ut ὁ χειρ, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειρῶν, χεροῖν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia δεὶς, δεῖσα, δεὶν. ὤν, οὖσα, ὄν: *item genitivos,* παίδων, ἡδέων, πάντων, ἁδέων, ἁμῶν, φώτων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πῶν à πᾶς: *nec* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τις *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐι, ἐὰν, ἐξ, ὑ, ὐκ, οὐ, ὡς.

Enclit-

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, in acuens, ut ἄνθρωπός τις.

Enclisis encliticæ

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ. Σοῦ, σοὶ, σὲ. οὗ, οἷ. *Post præpositiones autem,* ἕνεκα vel εἵνεκα, *& disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis, πού, ποθέν, πῆ, πω, πως, πῇ, indefinitis habentibus accentū in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habēt accētū & nō inclināt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κὲ, τὲ, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, πὶ, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet, vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Mittunt verò accentum encliticæ dictiones, cū præcedēs habet, vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultimâ, ut ἐρῶ σε.
- Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, ἀτεχνῶς, ἦ, νὴ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἁρπὴ ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λέγω ἐστι, φοῖνιξ ἐστι.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, πελαγὸν pro πλαγὸν, ἀπάζω, *apprehendo*. σμικρὸς, *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut, ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*, ἐρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, εὑρέμην pro εὑρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, πάλαϛε pro πάλϛε, ὀπατέρῳ pro ὀπτέρῳ, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit. δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*. βεῖ pro βειαεῖ.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*: τύπτεσκε pro τύπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρω pro πρόσω, *procul*: δάλαττα pro θάλασσα.

Me-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραδον, pro ἔπαρδον, à πέρδω, *vestio*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω *video*; καρτερὸς, pro κραταιὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut παμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τἄνομα pro τὸ ὄνομα; δαιμόνιον pro τὸ ἰμάτιον, *vestimentum*; ὦ τὰν, pro ὦ ἔταν ab ἕτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτερὸς pro ἀτερὸς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μὲν οἱ ἄρεια πεδίον τέρσουσι δ' ἀρουραι
Adsunt ei fructus quotquot terræ sinè serunt arbores,

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συναίρεσις Σύναλιξις } Synecphonesis est duarum syllabarum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, ὑάκινθον pro ὕακινθον.

Cæsura est cùm post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione. Vocali ante vocalem. Accentu. Contractione. Dialecto. } Derivatione. Compositione. Incremento. Regulâ. Exemplo seu authoritate. Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

Quæ tamē aliquādo eliditur nullâ positione facta. Ut

Ὥρη ἑσπερίη κρώζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinum lacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ. κλ. μν. & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Λύτρα δ' ἑλώρια πᾶσι κυσὶν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῆσα; cum penultimâ naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ρος & ος purum, fœminnum ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόυς, ἐδοῦς.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, πεφιλήαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πλέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque fortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἡ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα. ἀει, ἔει, βει, δυς, in compositione reperta corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκ]αρ, nectar; excipe ἦαρ, ἦαρος, sturnus.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Pallas, ὁ μέλας, Niger; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος· & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, adulator.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἅλς, mare.

Genitivus in αος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, τιτᾶνος· præter πέλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αως, brevis est, ut ναῦς, navis, νεός· & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic πατέσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλ]ος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ις, ιδος, &]ος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀλφὶς, & ἀλφὶν, ἀλφῖνος, ἀκ]ὶς, & ἀκὶν, ἀκῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ ῥὶν, ῥινὸς, littus; ἡ ῥὶν, nasus; ἡ ἶν vel ἶς, fibra; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, leo; λῖς, λιτὸς, linteum; sed Δὶς, Διὸς, Jupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultimâ longâ, & ἐυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

ι incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θείξ, τειχός, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

υ incrementum.

υ incrementum breve est à

- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*, γὺψ, γυπὸς, *vultur*

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti; ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, syllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc ᾱ longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aorisio pri-

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, γελάσα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεσήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis adsunt.

Participium fœmininum or. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστην, ἵστάτην, ἵστασαν, ἕστασαι, ἱστάμαι, ἐστάμην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur ι in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαῖα.

Excipe ἀνία *tristitia*; κονία, *pulvis*; κλιὰ, πιάω; ὀρμιὰ, *linea piscatoris.*

Ι breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κορίσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ώτης & ύτης, ο corripitur, ut χαδσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò faciliùs quàm regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἵππόδαμα, *mensa*, item μαῖα, κοῖτα, τύλαια, πέτρα, ἴνα.

Producuntur

- Nomina in εα ut θέα, *spectaculum*, in ια & υα, in σια à verbis in ζω, ut ἁρπαγή, & in ια, præter Δία, μία, πόντια.
- Polysyllaba in αια, ut σιλλυβαία, cum adjectivis in ειος.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Ar finita corripiuntur, ut τρέπεζαν, ὄτυλαν, μέλαν.

Accipiuntur

- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Aρ finita corripiuntur, ut γέλαρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *cæterum*, ἄφαρ.

Monosyllabæ χὰς, φὰς producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσους, ὦ Αἴας, πάλας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπάς: masculina, ut ὁ μέλας, μέλας: neutra, ut τὸ σέλας, lumen.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, αὖθέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μάλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὑπερί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταυτί.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ι finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, γὶν, πὶν, πτὶν; & syllabæ quibus ν additur, ut πέπτυσιν, ἔασιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, ἀελφὶν, ἀκπὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδες, πυραννὶς, πυραννίδος, δῖς, τρεῖς cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥῖς, ἀελφὶς, ὄρνις, κνημῖς, σφεγγὶς & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia ὑΐ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in υι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυν, ἔφυν.

Υν finita corripiuntur, ut πολιὼ, βραδὺν, σιὼ, πίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῶϊ, *nunc*, μωῦ, &c.
- Dicaralecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*, ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυμι.

Ῥ finita longa sunt, ut ὁ ῥιπτὴρ, *sufurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς, *gravis*, κόρυς, *galea*.

Producuntur
- Κώμης κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγκυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς ut ζεύγνύς.
- Quæ declinantur per Θ purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς υ est ancips.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάνατος, ποδάρκης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mavors, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium labefactor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

φαίηκων μενδ' ἔτω φίλον Διὶ παῖδι γενέσθω.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀλυσσᾶα πολίπορδον οἶκαδ' ἰκέσθαι.

Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (i. e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut, Ζεῦ, πατὴρ δὲ σέθεν, Pindar.

Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba, super justam dispositionem superabundat, ut, Ἐν ἀμέρᾳ φαεννὰν ἄστεον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis, (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

ἀλλ' ἀπίδμονά τιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἀπ' ἀυλείων δυρῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas ut regulis comprehendi vix possit, singularú proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξυὼ pro σὺν, ας in ᾶ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Ioues ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
- α pro ε, ut πάζω, pro πέζω, premo; γα pro γη, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
- α pro ει, ut κλᾳδας pro κλειδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, musa; & pro ε, ut ὥρεκα pro ἕρεκα, propterea.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ω pro υ, ut ἀλεσθμαι pro ἀλῦμαι, saliam.
- οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, ut σιὸς pro θεὸς, κ pro τ, ut πόκα, ἄλλκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῖνος pro κεῖνος, ille.

Eoles mutantur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puellus.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus ττ pro μμ, ut ὄπτα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βρόχος pro ῥόχος, cerua.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος;

ἅλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀπήρω pro ἀπείρω; χέρρες pro χείρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subindè sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, ὧν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & At. τοῖϊν Ion. τοὶ Dor.		τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		τώς Dor.
τέω Poet.		
Com. ἡ, ἧς, τῇ, τήν. ‖ τὰ, ταῖν, τά. ‖ αἱ, ἁῶν, ἇς, τάς.		
ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, ταὶν, Dor.
		τάων Æ. τῆς & τῆσι P.
		ταῖσι A. I. Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό. ‖ τὼ, τοῖν, τώ. ‖ τὰ, ἁῶν, τοῖς, τά.		
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν, Ion.	τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.
τῶ & τεῦ Dor.		
τέω Poet.		

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὡ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	ἅς.
	ὃ, P.	ὅτευ, ὅτου, A.					ὅτεων, ὁτέοισι, Ion.			
		ὅτευ, D. ὅτεο, P.								
		ὁτέων, Ion.								
		ὅπεο, Æol.								
		τοῦ, τῷ, τοῦ, I. D.								
Com.	ἥ, ἧς, ἧ, ἥν.				ἃ, αἷν.		αἵ, ἅων, αἷς, ἅς.			
	ἧ, τῆ, τοῦ, I.									
	ἅ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, D.									

Prima

Prima Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N. G.	Plural. N. G. D. A. V.
Com.	ας, ᾶ, ᾳ, αν, α.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.
	ης, ου, ῃ, ην, η.		

ης, εω, ῃ, ην, & εα, ας, α, ᾳ, αν, αο Æ. — εων, ης, & ηση, εως, Ion. ᾶν, αῖση, Dor. ᾶων Æ.

ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ᾱ, ης, ῃ, ᾳ, α, η, ῃ, ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, α.

η, ης, ῃ, ην. ᾱ, ας, ᾳ, αν. — εων, ης, & ηση, I. P. αν, αισι, Dor. ᾱων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ι, ῳ, ον, ε, ευς, υ, ως, υν.	ω, οιν.	οι, ων, οις, ας, οι, α, α.

αιο, Ion. οῖϊν Poët. οισι Ion. — ω Dor. ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως. ω, ωυ, ωυ.	ω, ῳν.	ω, ων, ῳς, ως, ω. ω, ω, ω.

ωο & ῳο, Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ᾱ, ῑ, ῡ, ω, ῦ, ῥ, ος, ι, α, σ, ξ, ψ, ν.	ε, οῖν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poët. αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.					Dual.					Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.		V.		N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης,	εος,	εῖ,	έα,	ές,	έε,	έοιν,		εε,		εες,	έων,	έσι,	έας,	εες.
	ές,		η,	ές,							εις,	ών,		εις,	εις.
	ές,	εϊ,				η,	οῖν,		η.		έα,			εα,	εα.
	ος,		ος,	ος,							η,			η,	η.

Æ. & D. ιω At. ης At. εοισι I. P.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ις	ιος,	ῖ,	ιν,	ι.	ίε,	ίοιν,	ιε.	ίες,	ίων,	ίσι,	ίας,	ίες.
Neut.	ι,		ῖ,	ι,	ι.				ία,			ία,	ία.

	εος, εϊ,	ι. εως, ει,	A. εε, έοιν,	εε,	εες,	εων, εσι,	εας, εες, ι.
	ηος, πϊ, Poet.		η,	η,	εις,	εων, εσι,	εις, εις, A.
	ι, Att. εως,	εϊ, ει,	ιε, έων, η,	ιε, ια, ι, εα, η,		ια, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.	

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	εὺς,	έος,	εῖ,	έα,	εῦ.	ές,	έοιν,	ές.	ῆες,	έων,	εῦσι,	έας,	ῆες.
	ει,								εῖς,			εῖς,	εῖς.

Æ. έως. At. εὸς, At. ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσι, ῆας, ῆες. Ion. εῖος, Ion. ῆσι. ευὺς, Dor. ῆ, Poet. ῆσι, Poet. ηος, Æ. εως, Æ. ιος, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N. A.	G. D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ώ,	όος,	όϊ,	όα,	οι.	ώ,	οῖν,	ώ.	οὶ,	ῶν.	οῖς,	ὰς,	οι.
	ὼς,	ῶς.	οῖ,	ώ.									
	ῶς, Æ.	ὦν, Æol.							ες, *Metapl. apud Pom.*				
		ῶν, Ion.											
		ὼ, Att.											

Quinta

Omnium artium experientia est magistra

[illegible] quid damni prouida cautela auis.

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας, αι	ου, αι	ῳ, αι	αν, αι	ας	αι	ε, ατοιν, αιν	αι	α, ατων, αισι, αι	α, αι	α	αε, αοιν, αε, αα, αοιν, αε, αα, αοιν, αε, αα

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ἵμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		πὲ					ὔμμι	
	Τύνι	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας
		τεῦ						ὑμμίων	ὔμμι	
Ion.		σεῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	πὶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῷϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ἕ	Dat. οἵ	Acc. ἑ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφίες	σφέων	σφὶν	σφίας
Poët.		ἑῖο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com.

Com. Mas. Fœm. Neut.			
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τὸς	τὰ	τόν.
Com.	ὅς	ἥ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμός, ἁμά, Poet. ἀμός, ἀμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ὅδε & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Atticicùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσι, τουτί, τουτονί, in neutro verò τοῦτο, & sæpius τουτί, in plurali pro ταῦτα, ταυτί· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινί, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut οὗτος, τουτέω, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέας: sic αὐτέω, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέω, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέω, ἐμαυτέῳ, & ἐμωὐτέω, ἐμωὐτέῳ· σεαυτέω, σεαυτέῳ, ἑωὐτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, ουσι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist. β. σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. πίπτον & πίπεσκον, &c. σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At. à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { ῦμες / εῦμες } εῖτε { ῶσι / εῦσι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ. αμες, Dor. ασκον, Ion. αϛ, Bœot.		
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατην.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, απι, Dor. αν, Bœot.
	αα, aαι, aε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι, I. in quibuſd.
	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισ.
	ην, η, At. & Dor. εα, ες, Ion.		ειμες, D. & A. & P.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
	ῆμες, ᾶπι, εωπι, Dor.		
	ἐω, ἐεις, ἐει.	ἔετον, ἔετον.	ἐομεν, ἔετε, ἐουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, Att.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aoriſt. ϛ.	ς, άτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. præ. Aor. ϛ. fut. β. & ϛ.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αίμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	ειαν, ειας, ειε.		αίαμεν, αίατε, αιεν, Æ. αιμες Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	‖ ῆτον, ῆτον. ‖	ωμεν, ῆτε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ουτι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν Perf. έναι. Aor, α. αι. Aor. β. & Fut. C. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D.
ην D. εν D.
έμμεναι P. *Participia.*

Præsens ων, υσα, ον. Perf. ὼς, υῖα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.

Aoriſt. α. ας, ασα, αν. Fut, β. ὼν, ῦσα, ῦν.
ας, αισα, αιν. Æ. έων. έυσα, έον, I.

Aoriſt. C. ὼν, ῆσα, όν. Fut. α. ων, υσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passivâ.

Præsens ομαι, ῃ, εται ‖ όμῆθον, εᾶον, εᾶον. ‖ όμῆθα, εᾶτε, ονῆ.
εαι I. & ει A. όμεᾶα D. I.
όμῆεν Æ.

Imperf. όμην, υ, ετο ‖ όμῆθον, εᾶον, έᾶην. ‖ όμῆθα, εᾶτε, οντο.
ετο I. όμεᾶα D.
ᾶο D.
σκυ, σκέτο. σκοντο P. Æ.

Aoriſt. β. ην, ης, η. ‖ ῆτον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησ.
Fut. β. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εῆ. ‖ όμῆθον, εᾶον, εᾶον. ‖ όμεᾶα, εᾶτε, ονῆ.
εαι I. όμεᾶα D.

Præ. p μαι, σαι, ῆ ‖ μεθον, θον, θην. ‖ μεθα, θε, ῆ vel μῆοι εἰσί.
μεᾶα D. αται Ion.

Pluſq. μην, σο, το ‖ μεθον, θον, θην. ‖ μεθα, θε, το vel μῆοι ἦσ.
μεᾶα I. or. ατο Ion.

Aoriſt. α. θην, θης θαι. ‖ θῆτον, θήτην. ‖ θημεν, θῆτε, θησ.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσει. ‖ θησόμεθον, θήσεσθον, θήσεσθον. ‖ θησόμεθα, εσθε, σονται.

θήσεαι, Ion. μεθα, D.

Imperativus.

Præsens υ, έσθω. ‖ εσθον, έσθων. ‖ έσθε, έσθωσαν.

ευ, Ion. έσθων, Att.

ο, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Præs. Fut. Optativus. (οιγμι.

α. Fut. ϛ. & οίμην, οιο, οιτο. ‖ οίμεθον, οίσθον, οίσθην. ‖ οίμεθα, σθε, σοντο.

Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.

Aor. α. είην, είης, είη. ‖ είητον, ήτην. ‖ είημεν, ητε, ησαν.

& ϛ. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.

Subjunctivus. εἶμες, D.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται.

ηα. I. ώμεσθα, Dor.

Aor. α. & ϛ. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ἦτον, ἦτον. ‖ ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

ὦμες, Dor. ὦντι, Dor.

έω, έῃς, έῃσι. ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & ϛ. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ασο. ‖ άμεθον, ασθον, άσθην. ‖ άμεθα, ασθε, ανσο.

αο Ion. μεσθα, Dor.

α Dor.

Aoriſt. ϛ. όμην, υ. εσο ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, ονσο.

ευ Ion. μεσθα Dor.

Futur. α. ομαι, ῃ, ει. ‖ ούμεθον, εσθον, εσθον. ‖ ούμεθα, εσθε, ονται.

ευμαι, ῃ. εῖται.

εῦμαι, D. εαι. Ion.

Fut. ϛ. ὔμαι, ῇ, εῖται. ‖ ύμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ύμεθα, εῖσθε, ὖνται.

ηαι Ion.

Par. Fut. ϛ. πεπάμην, πεπάμην, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.

άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ ε͂μὲν, εῖτε, ε͂σι.
Conjug. εῦμες, D. ευῶν & ε͂ντι, D. εῦν. Æ.
Præſ. 2. άω, ᾶ, ᾶς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ᾶμὲν, ᾶτε, ᾶσι.
ᾶς, ῆς, ᾷ. ῆτον, ῆτον. ᾶμες, ῆτε, ῶντι, Dor.
όω, ώ͂ις, ώ͂ι. όωμὲν, ώ͂ατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶμες, ῶντι, D.
Imperf. 1. ων, ως, ω. ‖ ε͂ιτον, οίτὴν. ‖ ε͂ιμεν, εῖτε, οιῶ.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτὴν. ‖ ᾶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτὴν, Dor.
εσκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ων, ως, ω. ‖ ῶτον, ώτὴν. ‖ ῶμεν, ῶτε, ων.
σκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. οι, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσ̄.
ὄντων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσ̄.
αα, Poet. άντων, Att.
Præſ. 3. ω, ῶτω. ‖ ῶτον, ώτων. ‖ ῶτε, ώτωσ̄.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτὴν. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτὴν. οίημεν, οίητε, οίησ̄, A.
ώην, ώης, ώη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῶμι, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτὴν. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶεν.
ῷην, ῷης, ῷη. ῷητον, ῳήτὴν. ῳήμεν, ῷητε, ῷησ̄, Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτὴν. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτὴν. οίημεν, οίητε, οίησ̄, A.
ώην, ώης, ώη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præ

Præſ. 2. ᾶς, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμὸν, ᾶτε, ῶσι.
ᾖς, ῇ. ᾖτον, ᾖτον. ᾖτε, ῶτι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμὸν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εἶν, ἦμὸναι, Att. εν, Dor. ιν & εις, Æol. ἦμὸναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, ἀμὸναι, At ην, Dor. αις, Æol. ἄαν, Po. ἦμὸναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ἦμὸναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν, Dor. ὁμὸναι, Po.

Deſunt Voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμὸν, ετε, εῖσι.
Conjug. ῃ, Dor. ἑαμὸν, Ion. ενη, Dor.
ἑασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, ενη, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
αη, D. ἀνη, D.
ἑασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωη, D. ωνη, D.
ὁασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υνη, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, ἔτην. ‖ ομεν, ετε, εσ̣.
Aor. 6. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ᾰν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ιω, ις, ι. ‖ ατον, ἄτιον. ‖ αμὸν, ατε, ασ̣.
Aor. 6. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ὄτην. ‖ ομεν, οτε, οσ̣.
Aor. 6. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ῠν, ες, ε.
Imperf. & ιω, ις, ι. ‖ υτον, ὔτιον. ‖ υμὸν, υτε, υσ̣.
Aor. 6. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕστηκα, ἕστακα I.
Aor. C. 2. ἔστην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
στάσκον I. ἔσταν B.
Fut. α. 2. στήσω, στασῶ D.

Imperativus.

Præſ. 1. στη, έτω. Aor. C. ές, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, έιτω, A.
Præſ. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præſ. 3. οθι, ότω. Aor. σθὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, οτωσαν.
υ A. contract. ωθι P.
οι D.
Præſ. 4. υθι, υτω. ‖ υτον, υτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. οίην, οίης, οίη. ‖ οίητον, οιήτην. ‖ οίημεν, οίητε, οίησαν.
& per Syne. οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
Præſ. 2. αίην, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην, ήης, ήη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præſ. 3. οίην, οίης, οίη.
φην, φης, φη Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῆς, ῆ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præſ. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι. Ion.
ώω, ωῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. εῖναι.
έμμεναι D. έμμεναι D.
έμμεν Ion. έμμεν Ion.
Præſ. 2. άναι. Aoriſt. 2. ῆναι, ήμμεναι D. ῆμμεν Ion.
ἄμμεναι D. ἄμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑσταώναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. όναι. Aoriſt. 2. ῦναι

όμεναι A. & D. όμεναι A. & D.

όμεν Ion. όμεν Ion.

Præſ. 4. ύναι.

ύμεναι A. D.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.

Conjug. η Att.

εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, ατ. ‖ άμην, ασο, ατο. ‖ άμεθα, ασθε, (ανται.

conjug. ηται Att. έαται I.

Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.

ήμην, &c. Æ. εο I.

ό D.

ω A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plu. ίσταντο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο, ατο.

ω A.

Imperativum.

Præſ. in 1. εσο, έσθω Præſ. in 2. ασο, άσθω.

ω A. ω A.

εο I. αο I.

ό D.

Præſ. in 3. οσο, vel ω Att. όσθω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. C. 1. έμην, εσο, ετο. Aor. C. 3. όμην, οσο, ατο.

εο I. ω A.

ω A.

ό D.

Fut. α. 2. σόμαι, σασθόμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. C. 1.		Aor. C. 3.	
σον, σάτω.		ὸσον, ὸσάτω.	
έον, I.		ών, A.	
ών, A.			
ᾶν, D.			

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet θεν & δε pro θεν & δε, & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπιθεν, ὄπιθεν, *retro*; βαδαὶξ *papæ*, pro βαδαὶ; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαδεῖτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὄκα & ὁκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὶς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκαῖ, *sì*; ἔμπροσθιν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricé.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, ϑεαὶ *pro* ϑεὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ϰαιαὶ *pro* ϰαὶ, ποτὶ, Poeticè; ϰατὶ pro κατὰ, παὶ pro ϑεὰ, Doricè; ἀμμὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ *in compositione*, ut ζαδάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, Æolicé.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα pro ὁμαλῶς, nequaquam, ἀμηχάνη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* χαρτὰ admodum, ἀκαιρῶς sedulò, ἐπιτροπέως dolosè, ἐκτοπέως absurdè, *sunt Ionum*; ἥμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχῦ, ἀλλαχόσε, ἄντα contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πρόσθε ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poetica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδῶ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνον τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per *I. SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A.

Ἀ Ἀζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀδικω, noceo, lædo.

Ἀδύσκολος, non invidus, benevolus.

Ἀζολέω, ῶ, i. Ἀντιζολέω, occurro, obvius fio.

Ἀλοχ ſive Ἄλοχος, ἡ, ancilla, famula.

Ἀλύρζηλος, vanus, inanis.

Ἁλοὸς, mollis, delicatus.

Ἀμαθὶς, ἴδος, ἡ faſciculus fili.

* Ἀμαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄμαν, nimis, immodicè.

Ἀμαυκτέω, doleo, affligor.

Ἀμπέω, diligo, amo.

Ἀμύνη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀμάω, demiror, invideo.

Ἀμύλλω, orno, inſignio.

Ἀμφαφοὶ, Regum nuncii.

Ἀμφέλλω, nuncio.

A.

Ἄμφω, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀμείρω, ago, congrego.

Ἀμορὰ, ἡ, forum.

Ἄμυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀμύλη, ἡ, armentum, grex, propriè bovum.

Ἀμφιεφον, τὸ, hamus.

Ἀμφος, τὸ, vallis.

Ἀμύλη, jaculi genus.

Ἀμυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

Ἄμυρα, ἡ, anchora.

Ἀμφὼν, ῶνος, ὁ, cubitus ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀμφαὶ, ulnæ. plur. num.

Ἀμφάλη, ἡ, ulna.

Ἀμφοίνη, idem.

Ἀμφεσὸς, immundus & ſordidus ſim.

Ἀμφὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀμφὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ. Aro. Ἀμφίζο-

Ἀγελζομαι, irritor.
Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
Ἄγρωον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχι sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀγλὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄειρε, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis, & pulvis.
Ἀζηὸς, ἀιζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηνάα, Minerva, quasi ἀθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἴ vel αἶ, hei, heu, eheu.
Ἀιάζω, lugeo.
Αἴσλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, ὁος, ἡ, veneratio, pudor, ab α, & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper.

Item,

item, ſignum cœleſte, avis.

Αἰόλος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aſpergo, perfundo.

Αἰπὺς, altus, excelſus.

Ἄρω, apto

Αἴρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἄρσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀρτίχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ οὖσα.

Αἰσιμόω, inſumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Αἴσσω, ruo, irruo, proſilio.

Αἰτάω, proſilio, ſubſulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, ε, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἴτης, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Αἰχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Ἄϊξα, ſtatim, celeriter.

Ἀΐω, Poët. audio.

Ἀκάτος, ὁ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, ſano, medeor.

Ἄκος, medicina.

Ἀκὴ, cuſpis, acies.

Ἀκμὴ, cuſpis, acies, ſummum incrementum.

Ἄκανθα, ſpina.

Ἄκανος & ἄκαινα, idem.

Ἄκανθος, ὁ, herba ſpinoſa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulatè recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, ε, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, έσω, molo.

'Αλέα, vel ἀλέομαι, vito, caveo.
'Αληθὴς, verus.
'Αλης, sive 'Αλὴς, condensus, confertus.
'Αλις, satis, abunde.
'Αλίσκω, capio.
'Αλκὴ, robur, vires.
'Αλλὰ, sed.
'Αλλος, alius.
'Αλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.
'Αλλομαι, salio, salto.
'Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ 'Αλς, sal.
'Αλσος, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
'Αλσος, εος, τὸ, lucus.
'Αλύω, lictores.
'Αλφω vel 'Αλφάνω, invenio.
'Αλφος, albus.
'Αλώπηξ, ηκος, ἡ, vulpes.
'Αμα, simul, unà, cum.
'Αμαξα, currus, plaustrum.
'Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
'Αμη, falx messoria, etiã ligo.
'Αμάρα & 'Αμάρη, aquæductus, sulcus, ὅθεν τὸ ἄμαρ αἴρεσθαι, quòd ligone fiat.
'Αμαρτάνω, aberro, pecco, ex Αμαρτέω.
'Αμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
'Αμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
'Αμέργω, exsugo, ex quo Μόργνυμι & 'Ομόργνυμι, abstergo, exprimo.
'Αμέλγω, mulgeo.
'Αμιλλα, certamen, contentio
'Αμμος, ου, ἡ, arena; Ψάμμος idem.
'Αμνὸς, agnus.
'Αμόργη, herba quædam purpurea.
'Αμὸς, Doricè, unus, ullus aliquis.
'Αμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea.
'Αμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
'Αμυδρὸς, obscurus.
*'Αμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
'Αμύνω, auxilior, defendo.
'Αμφὶ, circà.
*Αν, si.
'Ανὰ, per, cum.
*'Ανάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.
'Αναλίσκω, absumo.
*'Ανακτ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.
*'Ανεμος, ventus, ab ἄω,
'Ανθεμον, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.
'Ανίδιον, quasi ἀναΐδιον, impu-

impudenter, licenter.

Ἀνά, sine, absque.

Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.

Ἀνέω, perpurgo.

Ἀνίω, ex quo ἀνῆμι, laxo, remitto, etiam reveho.

Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.

Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἄνθραξ, carbo, ulcus.

Ἀνθρήνη, crabro, vespa.

Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ὀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.

Ἀνία, mœror, ex ἰᾶν, sano.

Ἀντά, Poët. coram, palam.

Ἀντάω, obvius fio, occurro.

Ἀντὶ, pro.

Ἀντίος, adversus, ex adverso.

Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.

Ἄντρον, antrum.

Ἄνυξ, υχος, ὁ, Poët. ambitus, circumferentia.

Ἀνύω, Poët. ἀνύσω, & ἀνύτω, Orator. perficio, perago.

Ἄνω, supra, sursum.

Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.

Ἀξίνη, ascia, securis.

Ἄξιος, dignus.

Ἄορ vel ἄορρος, τὸ, ensis.

Ἅπαξ, semel.

Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἁπαυράω, eripio, aufero.

Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.

Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.

Ἀπὸ, ab vel abs.

Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.

Ἅπτω, necto, alligo.

Ἁπαλὸς, tener, delicatus.

Ἅπτω, accendo.

Ἀπτεὲξ, firmiter, à πτέω.

Ἀρά, utique, profectò, itaque.

Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.

Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiū accederent.

Ἄρης, Mars.

Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.

Ἀραβος, strepitus.

Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.

ῥάκος, εος, τὸ lacera vestis.

Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.

Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.

Ἀργῆς, ῆτος, idem.

Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.

Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.

Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

*ᾰρχή, vel ἀρχός, ursus vel ursa, ab ἀρχῶ.
ᾰρκυς, rete.
ᾰρνέομαι, recuso, nego.
ᾰρόω, ώσω, aro.
ᾰρπη, falx.
ᾰρῤῥω, ἄρσω, mas.
ᾰρνυμαι, capio, recipio.
ᾰρτηρία, spiritus semita, arteria.
ᾰρτι, modo, paulo anté.
ᾰρχή, principium; exordium
τάρχω, initium do, sum.
ᾰρω, apto, congruo.
ᾰρθρον, artus, articulus.
ᾰρτάω, appendo, suspendo.
ᾰρτος, integer, incolumis.
ᾰρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
ᾰρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
ᾰρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
ᾰρωμα, odoramentum, aroma.
ᾰσελγὴς, ές, petulans, improbus.
ᾰσις, ἡ, limus.
ᾰσβολος & ἀσβόλη, fuligo.
ᾰσκέω, exerceo.
ᾰσκὸς, uteris, saccus.
ᾰσπάζομαι, amplector, amplexor.

ᾰσπὶς, ίδος, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.
ᾰσπίζω, defendo.
*ᾰστὴρ, stella, quasi ἄστης, semper in motu.
ᾰστυ, τὸ, urbs.
ᾰσωτος, qui servari nequit.
ᾰταλὸς, tener, de ætate.
ᾰτάω, lædo, noceo.
ᾰτάθαλος, improbus.
ᾰτη, noxa, damnum, clades.
ᾰτρεκὴς, verus, certus.
ᾰτος pro ἄατος, insatiabilis.
ᾰτίζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
ᾰυγὴ, splendor, lux.
*ᾰρτεμις, Diana, quasi ἀῤῥ τέμνουσα, quia aera scindit.
ᾰυχὴν, ένος, cervix.
ᾰυω & ἀΰω, clamo.
ᾰφελὴς, ές, simplex, integer.
ᾰφύω, haurio.
ᾰφρὸς, spuma.
ᾰφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
ᾰχλὺς, caligo.
ᾰχος, τὸ, dolor, moeror.
ᾰω, flo, spiro.
ᾰυλὸς, tibia.
ᾰυλὴ, area, locus apertus.
**ᾰυω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω,

Βάζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore peritus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Βέβαστον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis, index.
Βασιλεὺς, rex, quia βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάσκειν κακὸν, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βάλλω, mulgeo, fugo.
Βάλλω, flatum ventris emitto.
Βδέλος, crepitus ventris: etiam fossor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βελδὸς, limen domûs.
Βέλος, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus, præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστία, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta; propriè βλαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βλησὸς, balatus ovium.
Βλησάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοσκὴ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, cumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vaccu.
Βόσκω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρίγθ☉, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥοτὸς, ἀ ῥοὴ, fluxus, quòd nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, stridco dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλ☉, ὑ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλ☉, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ.

Γαῖα, & αἶα, Poët. tellus, γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτ☉, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάν☉, ε☉, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶν☉, gurgulio.
Γαστὴρ, ῆ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶγ☉, merces, farcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γῆ ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανγ☉, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υ☉, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκ☉, ε☉, mustum.
Γλυκὺς, ύ☉, dulcis.
Γλάμη, seu Γλήμη, idem quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχ☉, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & Γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υ☉, & γνυὸς, τὸ, genu.
Γόμφ☉, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γείπος & γεῖφος, retectiam con-

convivalis quæſtio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεὺς, piſcator.

Γρᾶω, ἰσθίω, comedo.

Γρὺ vel γρὸ, ſordes quæ ſunt ſub ungue.

Γρυπὸς, qui naſo vel roſtro eſt adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γράω.

Γύα & γῦα, arvum, via, foſſa.

Γῦον, membrum.

γυόω, membra frango.

γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

ἐγγύη, ſponſio ex promiſſo.

ἔγγυΘ, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quaſi γονὴ, quia parit.

γυρὸς, curvus, rotundus.

γωνία, angulus.

Δαίω & δαΐω, diſco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαΐομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαΐς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμημι, etiam inuſit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occîdo.

ΔάνΘ, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, ſolum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, denſus, conſitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δἄομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus, veſpertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, oſtendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit ſermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ὑος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aſpicio.

Δέρμα, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
Δεξιὰ, dextera manus.
Δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: Δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè: Δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres: quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δήν, Δηρὸν, & Δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
Δίδυμος, geminus, duplex.
Δίχροος, Δίχρους, bifidus.
Δὶς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, Δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὑκος, pistillum.
Δοκέω, videor: ut Δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, ἡ, opinio: Δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὰξ, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut Δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à Δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχεύω, obliquus.
Δράσσω & Δρέσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρόμος, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
Δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ὑος, quercus.
Δυάομαι, possum.
Δυάω, & Δύω, & Δύομαι, & Δύμι, subeo.
Δύο, & 1 oct. Δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E.

E he, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, se pronomen.
Ἔαρ, ver: ab ἵημι, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, sino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω, & ἐσθίω, idem.
Ἕζομαι, sedeo.
ἵζω, sedere facio.
ἰδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
Ἐσθλός, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, sponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
Εἰ, si: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
Ἅιδης & ᾍδης, orcus, tartarus.
Ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
Εἴκω, similis sum.
εἰκών, ή, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκών, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἱλέω, verso, volvo.
Εἶλαρ, εος, τὸ, propugnaculum.
Εἶμι, sum: Εἶμι, eo & ibo.
ἶπυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo nuncio.
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς unus, μία una, ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Ἔπτα, postea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quisque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαία, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχύς & ἐλαχός, parvus.
Ἐλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ χ τὸ, misericordia.
Ἑλεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύσω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor solaris.
ἑλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verſo.

Ἕλκω, traho.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.

Ἑλάειον, idem.

Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλος, τὸ, palus.

* Ἕλπις, ίδος, ſpes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occîdo, ſpolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poët in.

Ἔνθα, hic.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Εἰρήνη, pax, quòd εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Εἶρος, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἕνη, trigeſima dies menſis.

Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυώ, οῦς, Enyo, Bellona, dea belliça.

Ἐνόσθω, concutio, agito.

Ἔξης, deinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, feſtum, feſtus dies.

Ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, ſuper, in, &c.

Ἐπίκυρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie, in ſummitate.

Ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἕπω, operor, tracto.

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aſpectu naſcitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, moleſtus.

Ἐργάω, operor.

Ἔργω, unde ἐέργω, εἴργω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo.

Ἐείκω, idem.

Ἐρέπτω, edo, veſcor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἐρεύθος, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρί-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ἔρεβος, τό, Erebus, Orcus.

Ἐρέθω, irrito, lacesso.

Ἔρημος, ἡ, & ἐρημαία ΟΣ, desertus, solus.

Ἔρις, contentio, concertatio.

Ἐρινύς, ύΟς, ἡ, Erinnys, furia.

* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, dico.

Ἕρπω, serpo, repo, repto.

* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.

Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.

Ἐρύω, traho.

εἰρύω, idem.

ἀρύω, haurio.

ῥύω, idem quod ἐρύω.

Ἐρύω, custodio, tueor.

Ἔρχομαι, venio, eo.

Ἕσπερος, vesper, hesperus.

Ἑστία, focus, lar.

Ἑτάζω, examino, scrutor.

Ἑταῖρος, sodalis.

* Ἐτὸς, verus ex εἰμὶ, sum.

Ἕτερος, alter.

Ἔτι, adhuc, etiam.

Ἑτοιμος & ἑτοῖμΟΣ, promtus, paratus.

ἜτΟΣ, εΟς, τό, annus.

Εὖ, bene, recte.

Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.

Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.

Εὐμαρὴς, ἐΟς, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιΟς, εὔκολΟς.

Εὐνὴ, cubile.

Εὑρίσκω, invenio.

Εὐρὺς, latus, amplus.

Εὔχομαι, precor.

ἘχθΟς, τό, odium.

Ἔχω, habeo, possideo.

Ἴσχω & σχέθω, habeo.

Ὀχεὺς, έως, retinaculum.

Ὀχὴ, cibus: ἑστιάσις, convivium.

Ὄχθη, ripa.

Ἔσχατος, ultimus, postremus.

ἰσχυὸς, munitus, firmus, tutus.

Ἑστία, focus.

Ἔγχος, εΟς, τό, hasta.

Αὔξω, augeo, accumulo.

Ἕψω, coquo, elixo.

Ἕω, ἕννυμι, induo.

Ἑανὸς, indutu pulcher.

Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z.

ΖΆω & Ζάω, vivo.

Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνυω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à sono literæ, ζ to seeth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina subacta.

Ζωμὸς, jus, jus esculentum.

Ζώννυμι, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H.

H Vel aut, sive, an. quam.

H, certè, profectò.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, suavis, dulcis

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad satietatem usque.

Ἄδω, satio, expleo.

Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἕδνα & Ἔεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos; unde ἄεδνος, i. e. Ἄεδνος, indotata.

Ἠθέω, colo, per colum mitto ab ἦθος & ἐθίζω, to strain liquor.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἧκιστος, superl. minimus.

Ἠλιθίως, frustra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

Ἠέλιος, sol: quasi ἠέλος, clarus.

Ἠλύγη, id est, σκία, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, mansuetus.

Ἡμος, quum, quando; cui respondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, hepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἡρέμα, quietè.

Ἥρως, heros, semideus: ab ἀρετὴ, virtus.

Ἧσσων, ἧττων, minor, ufitatius in neutro genere ἧσσον.

Ἡσυχος, quietus.

Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.

Ἠὼς, aurora, ab ἄω, splendeo.

Ἦχος, ὁ, sonus.

Θ.

Θάδοω, sedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsum.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμὰ, crebro, frequenter.

Θάπτω, sepelio, inhumo.

* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio.

Θεάομαι, spectо.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.

Θεωρὸς, oraculi consultor.

Θεράπων, minister, servus.

Θέρω, calefaceo, medeor.

Θέομαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æstas.

Θέω, θέομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ, papilla.

Θῆλυς, femineus, etiam mollis.

Θήπω, stupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶς, vel θῖς, ἡ vel ἡ, littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω.

Θοίνη, epulum, convivium.

Θολὸς, sordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, salio, insilio.

Θρέομαι & θράσσω, perturbo.

Θρόνος, sedeo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλλος, susurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turba.

Θρηνῶς, luctus, planctus.

Θρὰξ, θρῆξ, Poet. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.

Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θριξὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.

Θρῖον & θρῖον, ficus foliun, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, ostium.

Θύω, ludo, lusito.

Θύω, macto, sacrifico.

Θύω

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θάπλω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I.

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus, longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris,
* Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
Ἵημι, jaceo, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφέλμη, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἰός, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπλω, idem.
ἦλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἰκανὸς, idoneus.

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλέω, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὴ, hei, heu. eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ ἵ, equus, equa, ab Ἵπλαμαι, volo.
Ἵπλαμαι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἵπλω sive ἵπτω, noceo, lædo.
ἵπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἵπος, pressura, onus.
ἱπύω, premo.
ἱπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εῖα, υ, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἰσὸς, ὸν, malus navis.

Ἰσχὺς,

Ἰσχις, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.

Ἰσχὺς, robur vires.

Ἴταλος, taurus, bos, vitulus.

Ἴτης, υ, temerarius, audax.

Ἰυγξ, mulier venefica.

Ἰφι, valide, fortiter.

Ἰχθὺς, piſcis.

Ἴχνος, τὸ, veſtigium.

Ἰχὼρ, tenuis & aquoſa humiditas.

K.

ΚΑ'ΚΟΣ, menſuræ frumentaceæ genus, unde κάκη cibus.

Καχάζω, cachinnor, effuſe rideo.

Κάδος & Κάδδος, cadus.

Καθαίρω, purgo, mundo.

Καινὸς, novus.

Καιρὸς, occaſio, opportunitas

Καῖρος, licium.

Καιρόω, ſtamen connecto.

Κάλαμος calamus, arundo.

Καλάμη, ſtipula culmus.

Καλέω, voco, accerſo.

Κᾶλον, lignum.

Κάλαθος, calathus, quaſillum.

Καλὸς, pulcher, formoſus, à καλέω, quia pulchra nos amore ſui vocant.

Κάλως & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abſcondo.

Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.

Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus & etiam ignis.

Κάμνω, laſſeſco, deficio.

Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.

Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.

Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.

Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.

Κάνθων, ωνος, aſinus.

Κάννη vel κάννα, vel κάνα, ſtorea, teges, matta.

Κάπρος, aper.

Κάπτω, comedo, avidè comedo.

* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, ſpiro.

Κάρηνον, caput, vertex, ſummitas.

Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.

Κεχναὸς, aſper.

Κάρος, ſopor cum gravedine.

Καρύα, nux, arbor, juglans.

Καρύκη, intritum, conditura.

* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκὶς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
*Κακὸς, malus. à κάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ, adversus, in.
Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
καρδία & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
*Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλάω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κενὸς, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, à κίρδω, misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.
Κέρκος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulto, abscondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω, & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κείω, & κήω & κάω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηλίω, salio, cum saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo permulceo.
*Κὴρ, ῆ, fors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κῆρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.
Κίσσηρις, lutum, ut πλῦς.
Κιθάρα, cithara.
*Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κιναδέω, fastidio, laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, cistula, capsula.
Κιχάω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κλὼν, ωνος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς, columna.

Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.

κλάδος, ramus.

Κλάω, frango, & κολάω.

κλάζω, clamo.

Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.

Κλέπτω, furor.

Κλῆρος, ὁ, fors.

Κλίνω, reclino, inclino.

Κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.

Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.

Κλύζω, abluo, eluo.

Κλύω, audio.

Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.

Κλησιὼν & Κλησιὼν, idem.

Κλάδω, neo.

Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.

κνήθω, scalpo, frico.

κνίζω, seco, rado.

κνύω, idem.

Κνῆκος, ε, flavus, rutilus, luteus.

Κνήμη, tibia, crus.

Κόδαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, ςωμύλος, λάλος, πλοκὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.

Κοῖλος, cavus.

Κοινὸς, communis.

Κοίρανος, princeps, dominus.

Κολάζω, punio, castigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.

Κόλλα, ης, gluten, glutinum.

Κόλον, i. ζοφὴ, cibus.

Κόλαξ, adulator, assentator.

Κολέω, amputo, trunco.

Κόλπος, sinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.

Κολωνὸς, tumulus, collis.

Κομέω, curo, curam gero.

κομίζω, idem: etiam porto, fero.

κομὴ, coma, compta cæsaries.

κομψὸς, scitus, elegans.

Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.

Κόνις, ἡ, pulvis.

Κονέω, festino, curro.

Κλάκων, Minister.

Κόπρος, ὁ χ ἡ, stercus, fimus.

Κόπτω, scindo, seco.

Κόμπος, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Κορέω, verro, purgo.

κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.

κορίζομαι, blandior.

Κόρος vel κορὸς, niger.

κόραξ, corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.

Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ὀπτμελῶμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖμαι, quia mente reposita.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, & κρεαίνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, basis fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὼς, ὦ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρυνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτὶς, ενδς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλίω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus, recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦρος,

Κῦφος, gibbus, vas concavum.

Κυρτὸς, curvus, gibbosus.

* Κυρὸς, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

Κίρνω, incido.

κυρῶ, contingo, & sum.

Κυσὸς, ὦ, πυγὴ, αἰδοῖον.

Κύτος, ους, τὸ, omne quod cavum est.

* Κύων, νὸς, ὁ ϗ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.

Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

Κῶλον, membrum, specialiter pes.

Κωλύω, impedio.

Κῶμα, somnus profundus.

* Κῶμος, compotatio convivalis ex qua incidit aliquis in κῶμα.

* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.

Κωμωδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.

* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.

Κῶνος, conus, turbo, meta.

Κώπη, remus.

Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.

Κῶς, ovinum vellus.

Κωπίλλω, fabulor, garrio.

Κωφὸς, surdus.

Λ A', auget in compositione.

Λαᾶς, lapis, saxum.

* Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορός.

Λαγαρὸς, laxus, gracilis.

Λάγνος & λάγνος, libidinosus, lascivus.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.

Λάγος, ους, sors.

* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.

Λαικάζω, decipio, & scortor.

Λαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio ex λήβω.

Λάμπω, luceo, splendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

* Λαξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.

* Λαὸς, turba, populus, à λαᾶς, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.
λαπάζω, evacuo.
λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλα-

Ἑιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, comparatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ, servus serva; famulus famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λέω, unde λαυστός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λεΐζω, prædor.

Λεῖον, λεῖον seu λεᾶον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἔλεβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω, idem quod λείβω.

λίψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

*Νωλεμής, ἀ νῶ, privativa partic. & λοιπὸν, indefinenter, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus; quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λεχαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poet. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

*Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

*Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ, volo.

*Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιαὸς,

Λίνδος, lacus torcularii preli.
Λίνον, ου, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆρος, nugæ, inepti æ, à λαὶ & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλιω, valde, admodum.
* Λιμήν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.
Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor. Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, acculat. λῖν, leonem.
Λίτομαι, ſupplico, precor, λιτὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μοῖρα, ſors portio: etiam lancea.
Λοιδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λύω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu eâ pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λύμα, purgamentum, ſordes, quaſi λῦμα, ex λύομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Λύσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λωΐτος & λῶστος, optimus, à λῶ, λᾷς, λᾷ, volo.

M.

Μαζὸς, mamma.

Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.

Μαδόω, quæro vestigo; ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάντις, ε, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valde, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάρψω, ὁ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασσόμαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso: etiam abstergo.

Μαγδὰς, pistor.

Μάζα, maza, panis genus.

Μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ῐ̃γος, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, ἀμφὶ & αἴρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδάω, vel ἐω, rideo, subrideo.

Μεῖον minus.

Μείρω, divido, partior.

μοῖρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio.

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, solicitudo.

μερμαίρω & μερμήρω, curo, anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo; & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελι-

Μελεδαίνω, ἐπιμελοῦμαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus, arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, melitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχρις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.

Μείνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίξα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μισύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσσω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολύνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦια, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμηξ & μύρμηκξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, ὑὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto. qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὸς, ὁ, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦς, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præ-

sertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, nunquid, utrum.

* Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N.

Ναὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάπη, ης & νάκος, ου, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus,

Νάρκη, torpedo, piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, νεὸς, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νίκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεοῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νέω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίσσω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius,
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ἐος, tardus, à νω privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ.

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυλὰν & Ξυλὴν, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O.

Ὄαρ, ὄ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὄθνη, cura ratio.
Ὀθέω, & Ὀθίω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑ. ærumna, miseria.
οἶκος, idem, ab οἷ, hei.
Οἰδάω, vel οἰδέω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοσσικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo,
Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

O.

Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Οἷς, οἰὸς, & ὄις, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἶω, & οἴω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὗλος, sanus, & crispus; item noxius.
Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὅλος φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόεργος, simul desuens.

* "Ομηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἶρον, vel ab ὄμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

"Ομηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

"Ομνυμι & ὀμνύω, juro: ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut ὀμόσω.

'Ομός, similis, & idem.

"Ομιλος, coetus, multitudo.

'Ομφαλός, umbilicus.

"Ομφαξ, ὁ ἡ, uva acerba.

"Ονας, somnium, insomnium.

"Ονημι, juvo, prosum.

"Ονειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

"Ονος, asinus.

"Ονομα, nomen.

"Ονυξ, unguis, ungula.

'Οξὺς, acutus.
ὀξὺ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.

'Οπάζω, persequor, præbeo.

'Οπηδέω, & ὀπηδίω, comitor.

* "Οπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, à tergo.

'Οπλον, ὅπλα, arma,
ὁπλότερος, junior.

'Οπὸς, succus, humor.

'Οπότε, quando: ὅπου, ubi.

'Οπτάω, torreo, asso.

"Οπτω, video, aspicio.
ὤψ, ὀπὸς, oculus, aspectus, vultus.

* Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θαλαμος, cubiculum visûs.

'Οπύω, conjugem habeo.

'Οπώρα, autumnus.

'Οράω, video, cerno.

* 'Οργὴ, ira ab ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὄργια, sacra Liberi.

'Ορέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.

'Ορθὸς, rectus, porrectus.

"Ορθρος, tempus matutinum.

'Ορμὴ, impetus.

"Ορνις, ιθος, ὁ & ἡ, avis, ales.

"Ορος, τὸ, mons.

"Ορος, ὁ, terminus, limes.

'Ορρὸς, serum lactis.
ὄρρος, pars corporis.

'Ορπαλίς, pulla tra, gallina.

'Ορύσσω, fodio.

'Ορφανὸς, orbus, pupillus.

* "Ορφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

'Ορχέομαι, salto, tripudio.

"Ορχις, testiculus, testis.

"Ορω, (ex quo Latine orior) excito, concito.

"Οτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὄφις, a'veus.
*Ος, qui, *Ὅστις, quicunque.
ὅ, ubi, ὅτε, quando.
*Ὅσιος, sanctus, justus.
*Ὅστεον, ὀστοῦν, os.
*Ὄστρακον, testa.
*Ὄσσα, vox.
**Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐνφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
*Ὀτρύνω, incito, adhortor.
*Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
*Οὖθαρ τὸ, uber, propriè in belluis.
*Οὐρὰ, cauda.
**Οὐρανὸς, cœlum quasi ὁρατὸς quòd sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
*Οὖς, ὠτὸς, auris.
Ὦτα, ὠτὸς τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero ictum infero
?Οὗτος, hic.
*Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
*Ὄφις, serpens, anguis.
*Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
*Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
*Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
*Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de femineo sexu dicitur.
*Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλίζω & ὀχλέω, moveo.
*Ὄχος, currus, vehiculum.
**Ὀψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
*Ὄψις, vox, fama.
*Ὀψὲ, serò, longo post tempore.
*Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π.

ΠΑῖς, παῖδος, & παίς, δὸς, ὁ ἡ, puer, vel puella.
*Παίζω, à παῖς, joco, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad, παρέξ, παρὲκ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάροιθε, adverb. Poet. ante, priùs: idem quod πρὸ vel πάμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πέπονθα, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πα-

Παπάσσω, cum strepitu palpito, vehementer palpito.

* Πάππος, pater, senex, quasi παῖδας πάσων, i. servans pueros.

πάτρωος, vitricus: πάτρῳος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, desisto facio.

Παχύς, crassus.

Πάω, possideo, acquiro.

πέδη, pedica, compedes.

* πέδον, solum, terra, à πούς, ποδὸς pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, persuadeo.

πίστις, fides.

πείκω, pecto, carmino.

πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, esuritio.

πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

πείρω, transadigo, transfigo: & transeo, pertranseo.

πόρος, transitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad angustias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæsito; vel simpliciter hæsito, dubius animi sum.

πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, sinus maris in angustias coarctati, quod facile trajici potest.

Πόλας, prope, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πλάζω, propinquo.

* πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

* Ἄπλαγος & * Ἀπλητος, immensus, inaccessus.

Πέλεκυς, securis, bipennis.

Πελὸς, niger, fuscus.

Πέλτη, scutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poet. sum.

Πέλωρ, ωρος, monstrum immane.

πλατὺς, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, missio deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, sum pauper, inops.

Πενία, πενὴς, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, studiose aliquid facio.

Πόνος, labor, studium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.

Πέπτω, coquo.

πέρας, τὸ, finis, terminus.
πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
πέρθω, diruo, vasto.
περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, numius.
πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* πέρπερος, quasi πίρφορος, seu ἀπεράτευς, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετάννυμι, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
πέτασος, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
πήγνω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
πάγος, collis, tumulus.
πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πλανισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρεις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πήμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πλωὺν, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χειρὸς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω, & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλα-

Πλάγιος, obliquus, transversus.

Πλάνη, error, erratio.

Πλάξ, ακὸς, tabula ex lapide.

Πλάσσω, fingo.

Πλατὺς, έος, ὁ, latus.

Πλέκω, plico, plecto, necto.

Πλέος & πλεῖος, plenus.

Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.

Πλέω, πλεύσω, navigo.

Πλήθω, impleo, repleo.

Πλημμελὴς, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.

πλήσσω, percutio, ferio.

Πλίνθος, ἡ, later.

Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.

* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.

Πλυνω, lavo, de vestimentis; ut λούω, de corpore.

Πνέω, flo, spiro, respiro.

πνίγω, fusfoco, strangulo.

* Πόθος, desiderium, à ποθέω.

Πόα & ποίη, herba.

Ποιέω, facio, efficio, ago.

Ποικίλος varius.

* Ποιμαίνω, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίην ἀγών.

Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.

Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.

Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.

οἷος, qualis.

Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.

* Πόλεμος, bellum, pugna. à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.

Πολέω, verto, verso.

Πόλπος, puls, pulmentum.

Πολιὸς, canus.

* Πόλις, urbs, civitas à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.

Πολὺς, multus, numerosus.

* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.

Ποντύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόποι, Dii, Papæ.

Πόρτις, vitulus, juvencus.

* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόσις,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
*Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quòd potabilem præbeat aquam.
*Πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, à πίπτω, cado.
πῦς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mītis.
Πραπίδες, præcordia.
Πρήσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ὠνεράζω & ὠνέομαι.
Πρίν, prius, ante.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
*Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
πρόξ, κός, donum, dos.
πρὸς à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωΐ, mane.
πρῳΐ, idem.
πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
*Πτέρον, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
πτήσσω, metu contrahor.
πτήσσω & πτήσσομαι, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, ſpuo, excreo.
Πυξ, pugno.
Πυγμὴ, pugnus; etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans ſeu explens πυγμήν.
πύκα, idem quòd πυκνῶς, denſe, ſpiſſe: etiam prudenter.
πυγὴ, nates, piga.
Πύθω, putrefacio.
πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum. Latine Foris, seu Fores. Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, resciscо, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, nuncii, sermones.

πύστις, εως, ἡ, auditio, fama.

πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

πῦρ, υρὸς, τὸ, ignis.

πυρεῖον & πυρίον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρά, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

δὶς πυρος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὶω, ὶῶ ος, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseúmve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Δι πύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ ἡ ὴ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνθος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum; & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

Ρ.

Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ῥαχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέϝω vel ῥίϝω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινὸς, nasus.

Ῥινὸς, οῦ, ὁ ϰὴ ἡ, pellis corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζη, ης, radix.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖζδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω & ῥοίζω, latro.

Ῥόος, coccinneus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, ὁ, sordes.

Ῥύπω, sordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἐῤῥωμαι, valeo.

Ῥῶψ, ῶπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σάλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ῆ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειειάνω, desicco, arefacio; unde σείειος, Sirius, stella canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σεύω,

σίω, ex quo σεύω, cieo.

σίδω, excutio, cribro.

σαίνω, caudam quatio.

σάω, ex quo Doricum ἀπέασται, unde illud, ἔρρει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέασται, id est, ἀπώλετο, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.

σαίρω, scopis purgo, verro.

Σηκός, stabulum, receptaculum.

Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος non signatus, ignobilis.

Σήπω, putrefacio.

Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.

* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τὸ ἔτος.

Σής, τός, tinea.

Σθένω, valeo, possum.

Σιγάω, taceo, sileo.

* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.

Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.

Σίκυος vel σικυὸς, ὁ, cucumis.

σικύα, cucurbita.

Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.

Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.

Σίνω, noceo lædo.

* Σίνηπι, ὅθεν τὸ σινᾶς τοὺς ὀφθαλμούς, i. quod lædat oculos sinapi.

Σῖτος, frumentum, cibus.

Σιωπάω, sileo, taceo.

Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, sinister.

σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.

σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.

Σκαίρω, salio, tripudio.

σκαρίζω, idem.

Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.

Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.

Σκεδάω, dissipo, dispergo.

Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.

Σκέλος, crus.

Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

fpicio, perpendo viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκηνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexto, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ. ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ε, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu terrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυχερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe non redeuntes.

Σπεί-

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπίεχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδὴ, feſtinatio, ſtudium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabant.
Σπλὴν, λῆνος, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra; ſunt 24. oſſa quibus tota ἡ ῥάχις conſtructa eſt.
Σπάζω, ſtillo.
σπάσμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στίχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad ſcopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, ους, τὸ, truncus, caudex; etiam ſtirps.

στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & ornо exornо; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω, gemo, ſuſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orno.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηείζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στραγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στραγὸς, ῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμαι, i. e. firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπτω, torqueo, verto.

σκαζὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρωνὸς, ός, aſper, item acutus. At στρωὸς, luxus, faſtus, delicię; unde στρηνιάω, laſcivio.

* Στρεδὸς, paſſer, paſſerculus, ἀπὸ τοῦ μεῖ' οἴστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis eſt admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis ſpecies.

Στύραξ, ακος, cuſpis teli: etiam arbor.

Συγέω, F. σύξω, à σύω, odio proſequor, odi.

Συφελὸς, durus, aſper.

σύπη, ſtupa, qua rimulæ & foramina ſtipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, ſpolium.

Σὺν, Att. Ξὺν, cum, una cum,

Συρίσσω, ſibilo, ſibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ, vel ἡ, ſus, porcus.

σῦς, υὸς, ὁ ἡ, idem.

σῦις ſive σύννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, ſphæra, globus.

Σφάκος, ſalvia.

Σφάλλω, ſupplanto, everto.

Σφάγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὼ ὼδὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem, veſpa.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo.

Σφραγὶς, ῖδος, ſignum, ſigillum.

Σφυγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, ſalio, pulſo, eâ ſignificatione qua arterias pulſare dicimus, & mico, palpito

Σφύρα, malleus, piſcis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, ſcarifico, ſcalpro aperio ſeu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem inſtituti vel moris abrumpo: & ſolvo, deſino.

Σχέτλιος, miſer, ſceleſtus, ſævus.

Σχίζω, findo, ſcindo, diſſeco.

Σχῖνος, ὁ, lentiſcus, dentiſcalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; menſura Ægyptiaca ſtadia capiens ſexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quaſi σῆμα τῆς ψυχῆς, ſepulchrum animæ.

Σῶς, ſalvus, incolumis, ſoſpes.

Σώω, ſervo, & concito.

Σῶκος,

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σάζων τοὺς οἴκους.

T.

Τ Αλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

*Οιμοι, τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi ταλοινὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπέρφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

Τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχια, inferiæ, juſta.

Τάρχαι, idem.

T.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλιν, tener.

Τεράμων, ονος, mollis.

Τραύω, vulnero, ſaucio.

Τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρύω, tero, attero, terebro.

Τρώω, τρώσκω, & τρώχω, τρυχόω & τρώζω, τρωσκάω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo; unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένθω ſive τενθάω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έως, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui ἀποσβὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσόω, cicuro.
Τιτθὴ, nutrix & mamma.
τιθήνη, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἐπίμοιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες, & πτλῶες, Dæmones quidam à Jove à cœlo ſub terram detruſi, à πλαίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τίτυλλος, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τῷ ἔτει, ter parit in anno.
Τρίβω. tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρόφος, ὁ, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναθεσμὸν,

Ἀναδεγμὴ, Sublatio in altum.

Τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὄν, columba, ἀπὸ τῦ βοᾶν, quòd sit timida.

Τείζω, strido.

Τρύγη, ἡμιτελεσθὲς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum; τύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω & πυρίω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ ἡ ἡ, parvus.

τωθός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & πυφόω, fumum excito; unde πύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à πυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος crystallus.

* Ὕβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐὸς, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρᾶ, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδέω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Ὑιὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus quasi λύπνος, quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torve, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕφας, τὸ, aqua pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

ἵδρῳς, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ.

Φάγω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, Φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φέζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φέζομαι, cogito.

Φάω & φαίζω, occîdo.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignoſco, misereor.

Φελλὸς, ſuber.

Φένακξ, impoſtor: etiam deriſor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aoriſt. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.

Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.

φθεὶρ, ῥὸς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quaſi φόνος, cædes.

* Φιάλη, ὡραὶ τὸ πιεῖν ἅλις, quaſi πιάλη, phiala, poculum; patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, ſcella,

scella, capistrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, φλυζω, idem.

* Φλύαρος, nugator.

Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, sol: quasi φῶς βίου, lux, vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui est à Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράζω, sepio, munio.

Φράσμα, sepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis sedes.

Φρονέω, mente sum præditus, sapio.

Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horresco.

* Φρῦδος, quasi φθόδος, evanidus, qui abiit, disparuit.

Φρυάττομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.

Φρύνος, ε, τὸ, rubeta, rana venenosa.

Φύκος, ε, τὸ, alga, radicula qua se fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, misceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, sufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

Φύσις, enascentia, natura.

Φωρύω & Φώρυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.

* Φωνὴ, vox; quasi φῶς νοῦ, lux animi.

* Φὼρ, φωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φῶρ, φωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, explorator.

Φωτιαιὼς, scrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ

Χ Α'ζω vel potiùs χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χᾰος, τὸ, hiatus, chaos.

χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χλιὼ, χλιοὺς, ὁ ϗ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τ῀ χαλᾶν ἶναι.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, ἀς, ab ἀλκή.

Χαμαὶ humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυῶν, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάγκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χείρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος, ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantive pro χέρσος, γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέσω & χδίσω fundo, effundo, diffundo.

Χοῦς, έος, & χὸς οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χῶς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χόσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χωὸω, idem quod χέω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, ὀνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu erisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ὑδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, solum: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χραύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σὸς, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεὼν, & χρέως vel χρεὼς, debitum mutuum, æs alienum: etiam χρέος & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρώς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΆω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. ψαίω idem, ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado; & imato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtrahо, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαυάλλω & ψαλάαω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ή, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ή, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ή, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω.

Ω Pro fine quod sit ultima litera.

Ὠδὶν tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὤθησω & ὦσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὦσις, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro αἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

*Ὦμος, humerus, quasi ὠνυμὸς, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγορεύω, πεπράμαι.

*Ὠὸν, ovum, quasi οἶον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & εἷως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

*Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω; pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ Θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe Σκιροφόρια feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis ſolenni pompa deferebatur, ſignumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui menſis primus erat Atticorum, anni initium quem à ſolſtitio æſtivo inchoabant, à ſacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, ſecundus menſis, in quo Apollini, Metagitnio Athenienſes ſacrificabant.

Βοηδρομιών, Auguſtus, propter Βοηδρόμια, feſtum quoddam Athenis celebrari ſolitum, ob prælium à Theſeo adverſus Amazones feliciter geſtum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et ſacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, Octóber, à feſto πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων τερεῖ τὴν γῆν, floribus ſpoliat terram.

Ποσειδεών, December, quaſi Neptunius quòd eſſet Neptuno ſacer, in eóque ſacra illa fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέλλοντες, καὶ περὶ τῆς μεγίστων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc ſunt nomina menſum Atticorum, quanquam de iis non ſatis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem ſuum menſem in τρία δεκάμερα, id eſt, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, ſive ἀρχομένου· ſecundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ὅτι δεκάτη· tertiam φθίνοντος μηνὸς, ſive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὅτι δεκάτη. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη ſeu τετράς, πέμπτη ſeu πεντὰς, & ita deinceps; niſi quod primi cujuſque menſis

mensis dies vocetur νουμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς, diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένου, secunda, tertia; & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὲρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γθυ	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γμην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δλω	δμην
γα	γα	γει	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γω	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δω

ἅλλω	ἅλλην
ἅλλῳ	ἅλλῃ
εἷς	εἷναι
ει	ει
ἐκ	ἐκ
ἐν	ἐν
ἐξ	ἐξ
ἐπι	ἐπι
ἐστι	ἐστι
ἐυ	ἐυ
ἑω	ἡν
ἑφ	ἑφ
θα	θα
θαι	θαι
θε	θε
θη	θη
θι	θι
θν	θν
θο	θο
θρ	θρ
θυ	θυ
θω	θω
κα	κα
κὴ	καὶ
κατ	κατὰ
καυ	καυ
κε	κε
κι	κι
κλ	κλ
κν	κν
κο	κο
κρ	κρ
κυ	κυ
κω	κω
λλ	λλ
μα	μα

μαι	μαι
μαν	μαν
μᾶς	μαϛ
μαυ	μαυ
με	με
μεθ	μεϑ
μὲ	μὲν
μεν	μεν
μη	μη
μιω	μην
μι	μι
μμ	μμ
μν	μν
μο	μο
μω	μω
μῶν	μῶν
οἷ	οἷον
ου	ου
οὗτος	οὗτος
πα	πα
παι	παι
παν	παν
παρϛ	παρϛ
πε	πε
περ	περ
περι	περι
πη	πη
πι	πι
πλ	πλ
πν	πν
πο	πο
πρ	πρ
πρα	πρα
προ	προ
πρω	πρω
πτ	πτ

πυ	πυ
πω	πω
ρϛ	ρϛ
ρι	ρι
σα	σα
σαι	σαι
σ̣	σαν
σαρ	σαρ
σαυ	σαυ
σβ	σβ
σε	σε
σει	σει
ση	ση
σϑ	σϑ
σϑα	σϑα
σϑαι	σϑαι
σϑε	σϑε
σϑη	σϑη
σϑι	σϑι
σϑο	σϑο
σϑω	σϑω
σι	σι
σκ	σκ
σμ	σμ
σο	σο
σσ	σσ
σσα	σσα
σσαι	σσαι
σσε	σσε
σσει	σσει
σση	σση
σσι	σσι
σσο	σσο
σσυ	σσυ
σσω	σσω
στ	στ

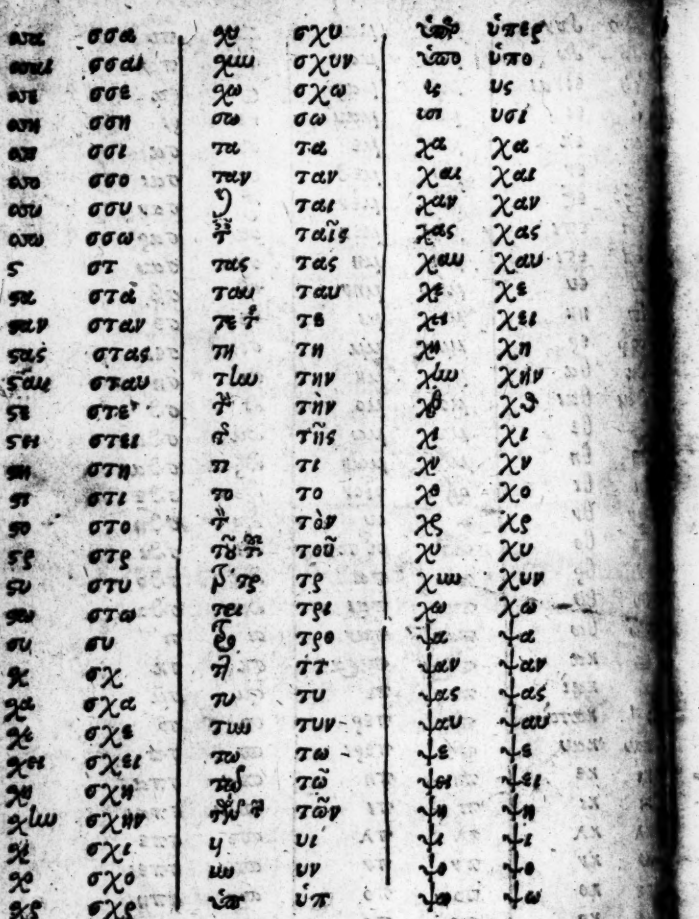
σσα σσω
σσαι σσαι
σσε σσε
σση σση
σσι σσι
σσο σσο
σσυ σσυ
σσω σσω
σ στ
στα στα
σταν σταν
στας στας
σταυ σταυ
στε στε
στει στει
στη στη
στι στι
στο στο
στς στς
στυ στυ
στω στω
συ συ
σχ σχ
σχα σχα
σχε σχε
σχει σχει
σχη σχη
σχιν σχιν
σχι σχι
σχο σχο
σχς σχς
σχυ σχυ
σχυν σχυν
σχω σχω
τα τα
ταν ταν
ται ται
ταῖς ταῖς
τας τας
ταυ ταυ
τε τε
τη τη
τιν τιν
τὴν τὴν
τῖς τῖς
τι τι
το το
τὸν τὸν
τοῦ τοῦ
τς τς
τσι τσι
τσο τσο
ττ ττ
τυ τυ
τυν τυν
τω τω
τῶ τῶ
τῶν τῶν
υι υι
υν υν
ὑπ ὑπ
ὑπερ ὑπερ
ὑπο ὑπο
υς υς
υσι υσι
χα χα
χαι χαι
χαν χαν
χας χας
χαυ χαυ
χε χε
χει χει
χη χη
χιν χιν
χὴν χὴν
χῆ χῆ
χι χι
χν χν
χο χο
χς χς
χυ χυ
χυν χυν
χω χω
ϛα ϛα
ϛαν ϛαν
ϛας ϛας
ϛαυ ϛαυ
ϛε ϛε
ϛει ϛει
ϛη ϛη
ϛι ϛι
ϛο ϛο
ϛω ϛω

FINIS.